

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๖ /๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ ๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์ วันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ในวันเดียวนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูก

กล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรสที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีและกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลงของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ อยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่อยู่บนที่ดินแปลงดังกล่าว ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน

คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธุ์มิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คัน ของผู้ถูกกล่าวหา และนางดวงสุตา คู่สมรส ที่ไม่แสดงไว้ในกรณียืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุตาทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่น จึงสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องเห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ โดยวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้นของนางดวงสุตาดังกล่าว เป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้ จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร และนายพันธุ์มิตร แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่ออำพรางทรัพย์สิน โดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส

ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหว หรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคง หรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ การโอนทรัพย์สินทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดี หากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน แต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด องค์กรผู้พิพากษาเสียงข้างมากมีมติให้ลงโทษจำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้องและคำแถลงการณ์ของผู้คัดค้าน ประกอบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ในวันเดียวกันนั้น ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการ เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวมเป็นเงิน ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ซึ่งอยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลา หนึ่งปี และกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดง รายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบล ป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลังเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ซึ่งอยู่บน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัด เชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดิน โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอ เชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่อยู่บนที่ดินแปลงดังกล่าว ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสنگกลาง มารดา ของนางดวงสุตา ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น

จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ของนางดวงสุดา ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง คือ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวรพล วาสนาธาตากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายพันมิตร แสงกลาง กับกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คัน ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งไม่แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้เมื่อสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหลายรายการรวมทั้งเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวมเป็นเงิน ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาทด้วย ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน นอกจากนี้ ใน

วันเดียวกันนั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๔/๒๕๖๐ ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คินรยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีนี้ให้ยกคำร้องของผู้ร้องในส่วนของความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ร้องมิได้อุทธรณ์ ความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวจึงเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสามและวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่มี

ผลเป็นคุณเฉพาะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิม แต่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากได้มีผลเป็นคุณถึงผู้ถูกกล่าวหาซึ่งจงใจยื่นบัญชีดังกล่าวด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามกฎหมายเดิมอันเป็นความผิดสำเร็จแล้วจะกลายเป็นความผิดไม่ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำความผิด มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๓ วรรคสอง ยังบัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งพ้นจากตำแหน่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันครบหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งอีกครั้งหนึ่งด้วย แต่ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด ไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี จึงเป็นกรณีกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดบัญญัติว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป แม้ผู้ดำรงตำแหน่ง

ทางการเมืองจ๋าย๋นบ๋ญซึ่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ผู้นั้นยอมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิด มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติไว้มีใจความสำคัญว่า บุคคลตามมาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน บทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองดังกล่าวมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ซึ่งเป็นกรณีกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำความผิดบัญญัติว่า การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ดังนั้น แม้ผู้ถูกกล่าวหาจ๋าย๋นบ๋ญซึ่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้ถูกกล่าวหาจะยอมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสองและมาตรา ๑๗ เช่นเดียวกับการที่ผู้ถูกกล่าวหาจ๋าย๋นบ๋ญซึ่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีดังที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษายกคำร้องของผู้ร้องในความผิดฐานดังกล่าวมาแล้ว ที่ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิดฐาน จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แล้ว พิจารณายกคำร้องของผู้ร้องในความผิดทั้งสองฐานมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า แม้ผู้ถูกกล่าวหา ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของนางดวงสุดา นิยมลรัตนันท์ คู่สมรส ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามคำร้องของผู้ร้อง แต่เมื่อศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาถึงที่สุดและผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษตาม คำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ แล้ว โดย วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดทรัพย์สินเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการและจำนวนเดียวกันกับคดีนี้ ประเด็นในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการ พิจารณาคดีเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องรับโทษอีก เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณี พ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แม้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยไว้ในคดีดังกล่าวว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ดังกล่าวของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นทรัพย์สินรายการและจำนวนเดียวกันกับรายการทรัพย์สินเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ในคดีนี้ และมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้วก็ตาม แต่ลักษณะการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแต่ละครั้ง เป็นการยื่นบัญชีในวาระการดำรงตำแหน่งและวันเวลาที่แตกต่างกัน จึงมิใช่เป็นความผิดกรรมเดียวกันหรือความผิดต่อเนื่องกัน แต่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้โดยกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จึงไม่ใช่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาด

แล้ว ไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ และไม่ใช่กรณีมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้องที่จะทำให้สิทธินำคดีมายื่นคำร้องของผู้ร้อง ระบุไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙(๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม ด้วย ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า คำร้องของผู้ร้องในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าวไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาชั้นนั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการที่สองมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๑๑ ถึง ร.๑๓ กับริยยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่นเล็กซัส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาขายให้แก่นายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาไปแล้วนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ทำนองว่า การซื้อทรัพย์สินดังกล่าวเป็นสิทธิอันชอบธรรมของนายวิชัยและชอบด้วยกฎหมาย เพราะนายวิชัยประกอบอาชีพเป็นวิศวกรที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีเงินและรายได้

มากพอ สัญญาซื้อขายไม่ได้เป็นการทำอย่างเร่งรีบหรือเป็นพิรุณ แต่จำต้องทำให้แล้วเสร็จในช่วงที่ นายวิชัยมาพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย มิได้มีเจตนาหลงโดยสมรู้กันหรือครอบครองแทน และในการทำสัญญา นายวิชัยในฐานะผู้มอบอำนาจไม่จำเป็นต้องรู้จักกับนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ซึ่งเป็นผู้รับมอบอำนาจนั้น เห็นว่า แม้สัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่มีราคามากกว่าสองหมื่นบาทขึ้นไปได้ทำตามแบบที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๕๖ แล้วก็ก็ตาม แต่จากการไต่สวนได้ความว่า นายวิชัยเป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหา ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว แม้นายวิชัยจะเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง แต่ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายวิชัยมีความจำเป็นที่จะต้องซื้อทรัพย์สินดังกล่าว และนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ที่ผู้ถูกกล่าวหามอบอำนาจให้โอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันให้แก่ นายวิชัยนั้น ไม่เคยรู้จักกับนายวิชัยมาก่อนแล้วยังไม่ทราบรายละเอียดในเรื่องการชำระราคาด้วยว่าจะเป็นการดำเนินการในทางปกติหรือไม่อย่างไร ซึ่งเป็นพิรุณ ส่วนแคชเชียร์เช็คที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้รับมาจากนายวิชัยในฐานะผู้ซื้อ ตามเอกสารหมายเลข ค.๑ ถึง ค.๓ นั้น จำนวนเงินในแคชเชียร์เช็คดังกล่าวไม่เท่ากับราคาซื้อขายที่ผู้ถูกกล่าวหาควรจะได้รับตามสัญญา และไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า นายวิชัยเป็นผู้ชำระเงินในการซื้อแคชเชียร์เช็คนั้น นอกจากนี้ ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความในชั้นไต่สวนยืนยันว่า หลังจากทำสัญญาซื้อขายดังกล่าวแล้ว นายวิชัยยังไม่ได้ทำประโยชน์ในที่ดินและใช้ประโยชน์ในรถยนต์ที่ซื้อมาแต่อย่างใด ประกอบกับสัญญาซื้อขายที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวนั้นกระทำลงในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ อีกด้วย พฤติการณ์ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ทำให้เชื่อได้ว่า นิติกรรมการซื้อขายที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวระหว่างผู้ถูก

กล่าวหากับนายวิชัยกระทำลงโดยมิได้มีเจตนาที่จะโอนและรับโอนกรรมสิทธิ์กันจริง หากแต่เป็นการแสดงเจตนาลวงโดยใช้ชื่อนายวิชัยเป็นผู้ถือครองที่ดินและรถยนต์แทนผู้ถูกกล่าวหา เพื่อหลีกเลียงมิให้ถูกบังคับคดี หากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวจึงยังเป็นของผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาโอนให้แก่นางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา คู่สมรส นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า มีการซื้อขายและชำระราคากันจริง เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้ว่านางมาลีจะมีอายุมาก แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีเงิน หรือฐานะไม่ดี เพราะคนแก่ขราหลงลืมก็ยังมีฐานะดีสามารถซื้อทรัพย์สินได้ จึงมิใช่การแสดงเจตนาลวง เห็นว่า นางดวงสุตาเบิกความในชั้นไต่สวนเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ แต่ไม่มีพยานหลักฐานอื่นสนับสนุนว่า ทรัพย์สินของนางมาลีที่ได้มาจากการประกอบธุรกิจในอดีตนั้นยังมีอยู่จริงจนถึงปัจจุบันหรือไม่ เพียงใด และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าปัจจุบันนางมาลีประกอบธุรกิจอะไร มีรายรับมากน้อยเพียงใด แต่กลับปรากฏตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาว่า นางมาลียื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีภาษี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๕๗ ระบุว่ามียาได้ปีละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ ไม่พบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับบัญชีเงินฝากธนาคารของนางมาลี ๘ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕๙,๕๐๕.๘๗

บาท และ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ มียอดเงินฝากคงเหลือเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕๑,๑๐๕.๘๗ บาท นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงได้ความจากบันทึกถ้อยคำของนายเกริกเกียรติ แส่นกลาง ที่ให้ไว้ต่อ คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่า นายเกริกเกียรติ เป็นบุตรนางมาลี นางมาลีมีอาการหลง ๆ ลืม ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ๒ ถึง ๓ ปีแล้ว และเข้ารักษาตัว ด้วยโรคชราที่โรงพยาบาลอยู่เป็นประจำ และบันทึกถ้อยคำของนางสาวกมลวรรณ แส่นกลาง ที่ให้ไว้ ต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่า นางสาว กมลวรรณเป็นหลานนางมาลี นางมาลีป่วยมานานแล้ว เมื่อสามีของนางมาลีเสียชีวิต นางมาลีก็ป่วยหนักขึ้น มีอาการหลงลืม ชอบพูดซ้ำ ๆ นางสาวกมลวรรณนำเงินที่เก็บสะสมไว้มาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน จากนางดวงสุดาในราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันนางสาวกมลวรรณขายที่ดินดังกล่าวให้นายวรพล วาสนาธาตากล ไปแล้วในราคา ๑๑๐,๐๐๐ บาท โดยนำเงินที่ได้ไปจ่ายค่ารักษาพยาบาลนางมาลีที่โรงพยาบาล เมื่อพิจารณาจากบันทึกถ้อยคำ ของนางสาวกมลวรรณดังกล่าวแล้ว เห็นว่า หากนางมาลีมีฐานะร่ำรวยและมีเงินสดเก็บสะสมไว้จริง นางสาวกมลวรรณคงไม่ต้องนำเงินที่ได้จากการขายที่ดินมาจ่ายค่ารักษาพยาบาลนางมาลี จึงไม่น่า เชื่อว่านางมาลีมีเงินสดเก็บสะสมไว้เพียงพอที่จะซื้อที่ดินดังกล่าวจากผู้ถูกกล่าวหา ประกอบกับสัญญา ซื้อขายที่ดินดังกล่าวกระทำลงภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินที่ เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินไม่นาน พฤติการณ์ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ทำให้ เชื่อได้ว่า นิติกรรมการซื้อขายที่ดินดังกล่าวระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับนางมาลีกระทำลงโดยมิได้มี เจตนาที่จะโอนและรับโอนกรรมสิทธิ์กันจริง หากแต่เป็นการแสดงเจตนาลวงโดยใช้ชื่อนางมาลีเป็น

ผู้ถือครองที่ดินแทนผู้ถูกกล่าวหา เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดี หากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ที่ดินดังกล่าวจึงยังเป็นของผู้ถูกกล่าวหา

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ เลขที่ ๘๘๖๗๑ และเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง นางสาวกมลวรรณ แสงกลาง และนายพันมิตร แสงกลาง ตามลำดับนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินทั้งสามแปลงเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุตาที่นำเงินจากการทำมาหาได้และเงินส่วนที่บิดามารดาให้มาซื้อก่อนที่จะผู้ถูกกล่าวหาจะมีตำแหน่งทางการเมืองและผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่ภายหลังผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดี เงินในบัญชีถูกอายัด ทำให้ไม่มีรายได้ นางดวงสุตาจึงโอนขายที่ดินทั้งสามแปลงตามสัญญาซื้อขายนั้น เห็นว่า ผู้ซื้อที่ดินทั้งสามแปลงดังกล่าวต่างมีศักดิ์เป็นหลานของนางดวงสุตา ที่ดินแต่ละแปลงมีเนื้อที่และทำเลที่ตั้งแตกต่างกัน ตามเอกสารหมาย ร.๒๒ ถึง ร.๒๔ แต่นางดวงสุตาขายที่ดินแต่ละแปลงในราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาทเท่ากันทุกแปลง ซึ่งเป็นพิรุธ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาได้นำสืบผู้ซื้อทั้งสามคนเป็นพยานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุตาว่า ผู้ซื้อทั้งสามคนซื้อที่ดินดังกล่าวแล้วครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินที่ซื้อมาอย่างเป็นเจ้าของ นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงได้ความจากสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องว่า นางสาวกมลวรรณมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี มียอดเงินฝากรวม ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันมิตรมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๕ บัญชี มียอดเงินฝากรวม ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารดังกล่าวในช่วงเวลาที่อ้างว่ามีการซื้อแซ่เขียวแซ่เขียวราคา ค่าที่ดินแต่อย่างใด ส่วนนายเกริกเกียรติมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๖ บัญชี นายเกริกเกียรติอ้างว่าตนชำระค่าที่ดินให้แก่นางดวงสุตาเป็นเงินสด ๒ งวด จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท และ ๖๐,๐๐๐ บาท

ตามลำดับ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานการเบิกถอนเงินทั้งสองจำนวนจากบัญชีเงินฝากธนาคารดังกล่าว ในช่วงเวลาที่ยังอ้างว่ามีการชำระราคาค่าที่ดินแต่อย่างใด ประกอบกับสัญญาซื้อขายที่ดินดังกล่าว กระทำลงภายหลังจากผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินไม่นาน พฤติการณ์ดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ทำให้เชื่อได้ว่า นิติกรรมการซื้อขายที่ดินดังกล่าวระหว่างนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหากับนายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันมิตร ตามลำดับ ทำลงโดยมิได้มีเจตนาที่จะโอนและรับโอนกรรมสิทธิ์กันจริง หากแต่เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยใช้ชื่อนายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันมิตร ตามลำดับ เป็นผู้ถือครองที่ดินแทนนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา เพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดี หากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ที่ดินดังกล่าวจึงยังเป็นของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นไว้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จึงเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานนี้มานานชอบแล้ว อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการสุดท้ายมีว่า มีเหตุที่จะรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติตนเป็นพลเมืองดีและช่วยเหลือสังคมมาตลอด หากผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกจำคุก เมื่อพ้นโทษออกมาแล้ว

ยากที่สังคมจะยอมรับ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพในอนาคต ขอให้ศาลใช้ดุลพินิจรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ โดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติหรือติดกำไลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เห็นว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ มีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหามีความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ รวม ๖ กระทง จำคุกรวม ๑๒ เดือน ซึ่งเป็นโทษจำคุกเกินกว่า ๖ เดือน และมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ศาลจะใช้ดุลพินิจรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาได้ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖(๒) ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาโดยไม่รอการกำหนดโทษและให้ลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา มีกำหนด ๒ เดือน โดยไม่รอการลงโทษนั้นชอบแล้ว ไม่มีเหตุผลที่จะเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นให้รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษ ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ อุทธรณ์ข้อนี้ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

จึงวินิจฉัยให้พิพากษายืน.

นายกิตติพงษ์ ศิริโรจน์

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ. ๖/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ. ๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา และผู้ร้อง อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอัน
เป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่ง

มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ กับขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษาว่า นายเกษม นิยมลรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด จำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกกล่าวหาและผู้ร้องอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และในวันเดียวกันได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ ขอให้วินิจฉัย

ว่าผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง ที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เป็นเวลาหนึ่งปี กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณี พ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับ ตำแหน่งรองนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ อัยการสูงสุด ยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาว่า เมื่อคราวดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของ แผ่นดิน เป็นคดีหมายเลขดำที่ อม.๘๗/๒๕๕๙ ต่อมาวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจาก ตำแหน่งเลขานุการนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจาก ตำแหน่งรองนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี และพ้นจากตำแหน่ง เลขานุการนายกองการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตนเอง ได้แก่ ที่ดิน ๗ แปลง โฉนดเลขที่ ๕๘๑๒๘ และเลขที่ ๕๘๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัด เชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๘๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อ นายวิชัย นิยมรัตน์ น้องของผู้ถูกกล่าวหา โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอ สารภี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา นิยมรัตน์ คู่สมรส

ของผู้ถูกกล่าวหา สิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง ได้แก่ บ้านเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมือง เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ และบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งปลูกสร้างบนที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ รถยนต์ ๒ คัน หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อนายวิชัยน้องของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดง รายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมือง ลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบล เวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสงกลาง วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา หนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยแสดงรายการหนี้สินของคู่สมรสอันเป็นเท็จ และปกปิดรายการทรัพย์สินของคู่สมรส กับมีคำสั่ง ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน โดยทรัพย์สินของคู่สมรสที่ปกปิดไม่แสดงต่อผู้ร้องรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท เป็นทรัพย์สินรายการเดียวกับที่ปกปิดไม่แสดงต่อผู้ร้องในคดีนี้ ในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๔/๒๕๖๐ ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของตนเองและคู่สมรส สำหรับความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีและกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง ผู้ร้องไม่อุทธรณ์ จึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า แม้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสามและวรรคสี่ จะบัญญัติให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งตาม มาตรา ๑๐๒ (๑)...(๙) หากพ้นจากตำแหน่งเดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมอีกครั้งหรือ ตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและ กรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ อันมีผลเป็นคุณเฉพาะผู้ที่มีหน้าที่ยื่นแต่กลับไม่ยื่น ย่อมไม่มีผลถึง ผู้ถูกกล่าวหาที่ได้ตั้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามกฎหมายเดิมอันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว การกระทำของ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร ประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่ง รองนายกรัฐมนตรีการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกรัฐมนตรี การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า ถ้าบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (๑) พ้นจากตำแหน่งและได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและ หนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็น หลักฐาน แสดงให้เห็นว่าบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่พ้นจากตำแหน่ง เดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนไม่มีหน้าที่ตามกฎหมาย ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ อีกต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติแล้วว่าเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่ง รองนายกรัฐมนตรีการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน ดังนั้นแม้จะฟังข้อเท็จจริงได้ดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้แจ้งยืนยันบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบเมื่อพ้นจากตำแหน่งเดิมและได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ ดังกล่าว อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องอีกต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดทั้งสองฐานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหา ไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีคำวินิจฉัยถึงทรัพย์สินรายการนี้แล้วและมีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยลงโทษผู้ถูกกล่าวหาและผู้ถูก กล่าวหาได้รับโทษตามคำพิพากษาแล้วตามคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๕๓/๒๕๖๐ ประเด็นในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้ วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องรับโทษอีก เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินและเอกสารประกอบเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการป้องกันการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแสวงหา

ประโยชน์อันมิควรได้ อันเป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับการใช้อำนาจของรัฐ เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล กฎหมายจึงกำหนดตำแหน่งและระยะเวลาที่บุคคลจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ โดยมีบทลงโทษทั้ง มาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองและทางอาญา โดยคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดง ที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แม้รายการเงินลงทุนในบริษัทเอสคอนคอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินรายเดียวกันกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เคยวินิจฉัยแล้ว แต่ลักษณะการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแต่ละคราวโดยจงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวทั้งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งแต่ละครั้งเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินในตำแหน่งต่างกันและต่างวาระกัน ทั้งวาระการดำรงตำแหน่งตามคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ และวาระการดำรงตำแหน่งคดีนี้เป็นความผิดสำเร็จและสิ้นสุดในแต่ละครั้ง อันเป็นความผิดสำเร็จที่เกิดจากการกระทำในแต่ละครั้ง สามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ มิใช่ความผิดเดียวกันหรือความผิดต่อเนื่องกัน แต่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนพิจารณาอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ สิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินของคู่สมรส ได้แก่ เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในคดีนี้ ไม่เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏจากคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๕ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่านางดวงสุดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญากู้ยืมเงินจากนางบุญทองมารดาของผู้ถูกกล่าวหา จำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) โดยเป็นการแสดงเจตนาลวง และการที่นางดวงสุดาโอนหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้นางบุญทอง เป็นการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน โดย

ผู้ถูกกล่าวหาถือว่าเป็นความจริงตามคำพิพากษา จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้นในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยทรัพย์สินเป็นลำดับไป ดังนี้

๑. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๔๑๒๘, ๕๔๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างบ้านเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ กับรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่อยู่ในชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ได้ขายทรัพย์สินดังกล่าวให้นายวิชัยไปแล้วนั้น เห็นว่า นิติกรรมการซื้อขายที่ดิน การโอนรถยนต์ ได้กระทำขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งเดือนเศษหลังจากผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องว่าขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๔

ทั้งปรากฏว่านายวิชัยได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นเวลานานแล้ว คงเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง ช่วงเกิดเหตุได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และเดินทางกลับในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ อันเป็นระยะเวลาไม่นาน จึงไม่มีเหตุจำเป็นต้องซื้อที่ดินและรถยนต์จากผู้ถูกกล่าวหาเพื่อใช้ประโยชน์ แต่กลับปรากฏว่านายวิชัยได้รับซื้อและรับโอนทรัพย์สินจากผู้ถูกกล่าวหาหลายรายการภายในระยะเวลาอันสั้นโดยไม่ปรากฏว่ามีความจำเป็นใด ทั้งนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยในการโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันยังให้ถ้อยคำว่าไม่รู้จักนายวิชัย ไม่ทราบเกี่ยวกับการชำระราคารถยนต์ ไม่ทราบว่าปัจจุบันรถยนต์เก็บรักษาอยู่ที่ใด เมื่อรับฟังประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีข้อหาร่ำรวยผิดปกติโดยมีการขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินด้วยแล้ว เชื่อว่าการรับซื้อและรับโอนทรัพย์สินของนายวิชัยเป็นเพียงเจตนาหลงเพื่อช่วยปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาตามวิสัยญาติใกล้ชิด หากได้มีเจตนาซื้อทรัพย์สินมาเป็นของตนอย่างแท้จริงไม่ คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว

๒. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จ อยู่ในชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ได้ขายให้นางมาลีไปแล้ว โดยซื้อขายกันจริง และเป็นทรัพย์สินที่ได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมืองนั้น เห็นว่า นิติกรรมการซื้อขายที่ดินทั้งสี่แปลง

ระหว่างผู้ถูกกล่าวหาโดยนางดวงสุดาคู่สมรส ผู้รับมอบอำนาจ และนางมาลี ได้กระทำขึ้นหลังจากผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องว่าขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ตามคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏว่านางมาลีมีความจำเป็นต้องซื้อที่ดินถึงสี่แปลงในระยะเวลาไล่เลี่ยกัน ทั้งนางมาลีมีอายุมากถึง ๘๓ ปี ป่วยมานาน มีอาการหลงลืม ขอบพูดซ้ำๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ และไม่ปรากฏพยานหลักฐานที่มาของเงินที่อ้างว่านางมาลีนำมาซื้อ จึงไม่น่าเชื่อว่าการซื้อขายที่ดินระหว่างนางมาลีและผู้ถูกกล่าวหาจริง แต่เชื่อว่าเป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันโอนที่ดินเพื่อหลีกเลี่ยงการบังคับคดี โดยมีเจตนาจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว

๓. ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน อยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน อยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตกุล ซึ่งรับโอนมาจากนางสาวกมลวรรณ แสนกลาง อีกทอดหนึ่ง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน อยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสนกลาง ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุดา คู่สมรส และได้ขายให้นายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันธมิตร โดยซื้อขายกันจริง เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายในการดำรงชีพนั้น เห็นว่า ที่ดินทั้งสามแปลงมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์พร้อมกันในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ หลังจากผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องว่า ขณะผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ และขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ตามคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ โดยผู้รับโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสามแปลงในเบื้องต้น ล้วนแต่เกี่ยวพันเป็นหลานของนางดวงสุตาทั้งสิ้น ย่อมมีเหตุที่จะช่วยเหลือกันตามวิสัย ทั้งไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าฝ่ายผู้ซื้อนำเงินมาจากที่ใดและทางใดส่วนไม่ปรากฏว่าได้เบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน จึงเชื่อว่าการโอนที่ดินทั้งสามแปลงนี้เป็นเพียงการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันโอนที่ดิน เพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกบังคับคดี คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการสุดท้ายว่า ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาลงโทษจำคุก ๒ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษนั้นเหมาะสมแล้วหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติดนเป็นพลเมืองดีและช่วยเหลือสังคมมาตลอด หากผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกจำคุกเมื่อพ้นโทษออกมาแล้วยากที่สังคมจะยอมรับ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ขอให้รอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษ โดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติหรือติดกำไลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เห็นว่า ในคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการกระทำในระหว่างผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีอาญาคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในข้อกล่าวหาเดียวกัน อันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ตระหนักถึงหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องและยังกระทำความผิดซ้ำอีก ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง

(อม.๕๐)

- ๑๕ -

การเมือง พินิจพิจารณาลงโทษจำคุก ๒ เดือน โดยไม่รอการลงโทษนั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว
อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทุกข้อฟังไม่ขึ้น
จึงเห็นสมควรพิพากษายืน.

นายเกษิตศ มงคลศิริภัทรา

(อม.๓๑/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ.๖/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ.๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลฎีกา

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้ร้อง

นายเกษม นิยมรัตน์

ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน

คำพิพากษาศาลฎีกาแผนก

คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ

เอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหา
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดง
รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม
๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตน คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังสี มารดา
ของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็น
เวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการ
ทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลงของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และ ๕๕๑๒๙ พร้อมสิ่ง
ปลูกสร้าง ๒ หลังเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และ
รถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕
ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอ
เมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่
และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มี
เลขที่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา คู่
สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุน
ในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง
ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียง
ศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อ
นายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัด

ลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันมิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คันของผู้ถูกกล่าวหาและนางสาวดวงสุดา คู่สมรส ที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและนางสาวดวงสุดา คู่สมรส ทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจึงสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องเห็นว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ของนางสาวดวงสุดา ดังกล่าวเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่นๆ ฟังไม่ได้ว่าขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร และนายพันมิตร แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่ออำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนทรัพย์สินทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สิน

ที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่า นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากมีมติให้จำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง ประกอบพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังสี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลงของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และ ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลังเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสัน

ผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสนกลาง กับกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คันของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุตา คู่สมรส ที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดย

ปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหลายรายการซึ่งรวมรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอนคอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน นอกจากนี้ในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลสี่ล้อโตโยต้าหมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก สำหรับความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง ผู้ร้องมิได้อุทธรณ์ ความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไป

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องขอเดี่ยวว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ทำนองว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสามและวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายที่บัญญัติภายหลังการกระทำความผิดมีผลเป็นคุณแก่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิมแต่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้เท่า่นั้น กฎหมายที่บัญญัติขึ้นใหม่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งกระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามกฎหมายเดิมอันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ทั้งสองข้อหานี้ เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งแล้วว่า หากบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่งและวรรคสาม พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ จากบทบัญญัติดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่พ้นจากตำแหน่งเดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนนั้นไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามกฎหมายใหม่อีกต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แล้วได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน ดังนั้นแม้จะฟังข้อเท็จจริงได้ดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และ

กรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลัง การกระทำที่ถูกกล่าวหาไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องอีกต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาอย่าอ้อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดทั้งสองฐานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสองและมาตรา ๑๗ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องจึงฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อแรกมีว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเคยมีคำพิพากษาถึงที่สุดและผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษตามคำพิพากษาแล้วตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ มาแล้ว โดยคดีดังกล่าววินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวนเดียวกับที่ผู้ร้องกล่าวหาในคดีนี้ การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาโดยอ้างเหตุจงใจปกปิดไม่แสดงทรัพย์สินรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของนางดวงสุดาอีก จึงเป็นการดำเนินกระบวนการอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องรับโทษ เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการป้องกันการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐไปแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ อันเป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับการใช้อำนาจของรัฐ เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล กฎหมายจึงกำหนดตำแหน่งและระยะเวลาที่บุคคลจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ โดยมีบทลงโทษทั้งมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองและทางอาญา โดยคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ผู้ร้อง

ยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แม้รายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินรายเดียวกันกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เคยวินิจฉัยแล้ว แต่ลักษณะการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของการเข้ารับตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งแต่ละครั้งเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินในตำแหน่งต่างกัน และเป็นการดำรงตำแหน่งต่างวาระกัน ทั้งวาระการดำรงตำแหน่งตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ และวาระการดำรงตำแหน่งคดีนี้เป็นความผิดสำเร็จและสิ้นสุดในแต่ละครั้ง อันเป็นความผิดธรรมดาที่เกิดจากการกระทำในแต่ละครั้ง สามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ มิใช่ความผิดเดียวกันหรือความผิดต่อเนื่องกัน แต่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ดังนั้น แม้ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยถึงการไม่

แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) และมีพิพาทจนถึงที่สุดโดยผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษแล้วก็ตาม แต่เมื่อประเด็นแห่งคดีนี้แตกต่างจากประเด็นในคดีดังกล่าว กรณีถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ร้องยืนยันคำร้องคดีนี้ได้โดยไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และสิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในคดีนี้ ไม่เป็นอันระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๑๑ ถึง ร.๑๓ กับรถยนต์ยี่ห้อ โต

โยธำ พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เลกซ์ส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าโอนขายให้นายวิชัย นิยมลรัตน น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาไปแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในทำนองว่า การซื้อทรัพย์สินดังกล่าวเป็นสิทธิอันชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมายของนายวิชัย นายวิชัยมีอาชีพเป็นวิศวกรที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายได้ปีละ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ สัญญาซื้อขายไม่ได้เป็นการเร่รับหรือเป็นพินิจแต่จำกัต้องทำให้แล้วเสร็จในช่วงที่นายวิชัยมาพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย หากดำเนินการขณะที่นายวิชัยอยู่ต่างประเทศชั้นตอนรับรองเอกสารจะเป็นไปด้วยความยุ่งยาก คู่สัญญาไม่ได้มีเจตนาหลงโดยสมรู้กันหรือถือครองทรัพย์สินแทนกัน นายวิชัยในฐานะผู้มอบอำนาจให้รับโอนรถยนต์ไม่จำเป็นต้องรู้จักกับนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ในฐานะผู้รับมอบอำนาจเหมือนเช่นการซื้อขายรถยนต์ทั่วไปหรือการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ระหว่างเจ้าของโครงการอสังหาริมทรัพย์กับผู้ซื้อ และมีการจดทะเบียนซื้อขายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างถูกต้อง เห็นว่า การจดทะเบียนนิติกรรมการโอนทรัพย์สินระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อกับการพิจารณาว่าผู้โอนและผู้รับโอนมีเจตนาผูกพันกันตามนิติกรรมกระทำขึ้นหรือไม่เป็นคนละเรื่องกัน แม้สัญญาซื้อขายที่ดินและรถยนต์ระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับนายวิชัยได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่หากพฤติการณ์แวดล้อมอื่นในขณะทำนิติกรรมมาพิจารณาประกอบเพื่อค้นหาเจตนาของคู่สัญญาแล้วคู่สัญญาไม่มีเจตนาทำนิติกรรมกันจริง นิติกรรมโอนทรัพย์สินย่อมไม่เกิดผล ได้ความจากการไต่สวนพยานหลักฐานว่านิติกรรมซื้อขายทรัพย์สินระหว่างผู้ถูกกล่าวหาและนายวิชัยกระทำขึ้นในช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างหลักฐานการชำระค่าที่ดินและรถยนต์เป็นแคชเชียร์เช็คตามเอกสารหมาย ค.๑ ถึง ค.๓ นั้น ปรากฏว่าจำนวนเงินตามแคชเชียร์เช็คดังกล่าวก็ไม่เท่ากับราคาที่ผู้ถูกกล่าวหาควรจะได้รับตามสัญญาซื้อขายทรัพย์สินทั้งหมด ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานทางการเงินของนายวิชัยว่าเป็นผู้ชำระเงินซื้อแคชเชียร์เช็คดังกล่าว ส่อให้เห็นความเป็นพินิจถึงเจตนาการทำนิติกรรม ประกอบกับเมื่อ

พิจารณาถึงความสัมพันธ์อันใกล้ชิดที่นายวิชัยเป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นการง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือด้วยการใช้ชื่อเพียงเพื่ออ้างอิง อีกทั้งนายวิชัยได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาไปแล้ว จะเดินทางกลับประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้งเท่านั้น ไม่มีมูลเหตุจูงใจหรือความจำเป็นที่นายวิชัยจะต้องการซื้อทรัพย์สินดังกล่าวไว้ในครอบครอง โดยที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวแต่อย่างใด พฤติการณ์ทั้งหมดทำให้เชื่อได้ว่านิติกรรมซื้อขายทรัพย์สินระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับนายวิชัยกระทำลงโดยมิได้มีเจตนามุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ที่จะรับโอนกรรมสิทธิ์กันจริง แต่เป็นการนำชื่อนายวิชัยมาใช้ในการถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อเป็นการหลบเลี่ยงการถูกตรวจสอบหรือยึดทรัพย์สินดังกล่าวจากทางราชการที่เท่านั้น แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะเบิกความว่าที่นายวิชัยเข้ามาซื้อทรัพย์สินต่าง ๆ เหล่านี้ก็เพียงเพื่อจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาก็ก็น่าจะเป็นเพียงคำกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง พฤติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยกย้ายหรือซุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทนนั้นชอบแล้ว ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จซึ่งผู้ถูกกล่าวหาโอนให้แก่นางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา คู่สมรส นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาและนางมาลีมีเจตนาซื้อขายทรัพย์สินและชำระราคากันจริง อีกเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้ว่านางมาลีจะมีอายุมากแต่ก็ยังมีฐานะดีมีเงินเก็บออมสามารถนำมาซื้อทรัพย์สิน เห็นว่าบุคคลที่มีฐานะและมีความสามารถซื้อทรัพย์สินได้นั้นย่อมต้องสามารถชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ได้

ชัดเจนโดยสามารถแสดงหลักฐานที่มาของเงินและทรัพย์สินได้ ในชั้นไต่สวนนางดวงสุดาเพียงเบิกความถึงลักษณะการประกอบธุรกิจและอุปนิสัยของนางมาลีในอดีตโดยมิได้มีพยานหลักฐานใดมายืนยันว่าทรัพย์สินในอดีตเหล่านั้นยังคงอยู่จนถึงปัจจุบันมากนักย่อเท่าใด อีกทั้งในปัจจุบันนางมาลีก็มีได้ประกอบอาชีพใดที่ยังคงสร้างรายได้ กลับได้ความจากรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับรายได้ของนางมาลีว่า นางมาลียื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๕๗ ระบุว่ามียาได้ปีละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ ไม่พบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารนางมาลีมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี โดยมียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวม ๘ บัญชีเป็นเงิน ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท และ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๓๕๑,๑๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น นอกจากนี้ยังได้ความตามถ้อยคำของนางสาวกมลวรรณ แส่นกลาง ที่ให้ไว้ต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินสรุปความได้ว่า นางมาลีป่วยมานานแล้ว หลังจากสามีของนางมาลีเสียชีวิต นางมาลีก็ป่วยหนักขึ้น มีอาการหลงลืม ขอบพุดซ้ำๆ นางสาวกมลวรรณนำเงินที่เก็บสะสมไว้มาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน จากนางดวงสุดาในราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันนางสาวกมลวรรณได้ขายที่ดินแปลงนี้ให้แก่นายวรพล วาสนาธาดาไปแล้วในราคา ๑๑๐,๐๐๐ บาท แต่นำเงินทั้งหมดที่ได้มาใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลนางมาลี และได้ความจากนายเกริกเกียรติ แส่นกลาง บุตรนางมาลี ให้ถ้อยคำต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินสรุปความได้ว่า นางมาลีมีปัญหาเรื่องสุขภาพ มีอาการหลงๆ ลืมๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ๒ ถึง ๓ ปีแล้ว และเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาลเซ็นทรัลจังหวัดเชียงใหม่ด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ จากถ้อยคำของนางสาวกมลวรรณและนายเกริกเกียรติ แสดงให้เห็นว่านางมาลีมีอายุมากและเจ็บป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ทำให้มีอาการหลงลืม หากนางมาลีมีฐานะร่ำรวยและมีเงินสดเก็บไว้ที่บ้านจริง นางสาวกมลวรรณคงไม่ต้องนำเงินออมของตนรวมผลกำไรจากการขายที่ดินมาจ่ายค่าห้องในการพักรักษาตัวให้นาง

มาลี ประกอบกับเป็นการทำนิติกรรมโอนกันในช่วงเวลาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดฟ้องดำเนินคดีฐานร่ำรวยผิดปกติแล้ว แสดงให้เห็นว่าการโอนที่ดินทั้งสี่แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหากระทำเพื่อปกปิดทรัพย์สินไว้เพื่อประโยชน์ของตนเอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยในข้อนี้มานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นายพันธมิตร แสนกลาง นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินทั้งสามแปลงนั้นเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุตาที่มีก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมีตำแหน่งทางการเมืองโดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาประสบปัญหาต้องถูกดำเนินคดี เงินในบัญชีถูกอายัด ทำให้ไม่มีรายได้ นางดวงสุตาจึงโอนขายที่ดินทั้งสามแปลง โดยมีเจตนาผูกพันตามสัญญาซื้อขายจริงนั้น เห็นว่า ผู้ซื้อที่ดินทั้งสามแปลง ได้แก่ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันธมิตรต่างมีศักดิ์เป็นหลานของนางดวงสุตา การขายที่ดินให้แก่หลานทั้งสามคนในราคาแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากันทั้งที่ที่ดินแต่ละแปลงมีทำเลที่ตั้งและเนื้อที่แตกต่างกันตามเอกสารหมาย ร.๒๒ ถึง ร.๒๓ นับว่าเป็นพิรุธ อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำบุคคลทั้งสามมาเบิกความยืนยันว่าผู้รับโอนทั้งสามคนมีเจตนาซื้อและครอบครองใช้ประโยชน์จากตัวทรัพย์สินตามความเป็นจริง ข้อเท็จจริงปรากฏในสำนวนการไต่สวนของผู้ร้องว่านางสาวกมลวรรณมีบัญชีธนาคาร ๘ บัญชี มียอดเงินฝากรวม ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรมีเงินฝากธนาคาร ๕ บัญชี มียอดเงินฝากรวม ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการเบิกถอนเงินในช่วงเวลาที่ยังอ้างว่ามีการซื้อ แคมป์เชียร์เช็คเพื่อชำระเป็นค่าที่ดิน ส่วนนายเกริกเกียรติมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๖ บัญชี แม้จะอ้างว่า

ชำระค่าที่ดินให้แก่นางดวงสุตาเป็นเงินสดโดยแบ่งชำระเป็นสองงวด งวดที่ ๑ จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๒ จำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีการถอนยอดเงินตรงกับจำนวนดังกล่าวในช่วงเวลาที่อ้างว่ามีการตกลงซื้อขายที่ดินเช่นกัน ประกอบกับนิติกรรมซื้อขายที่ดินทั้งสามแปลงเกิดขึ้นในวันเดียวกันมีลักษณะเร่งรีบขายหลังจากวันผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องคดีร้ายแรงผิดปกติไม่นาน เชื่อว่าคู่สัญญา มีเจตนาหลงในการทำนิติกรรมโดยมุ่งหมายเพื่อจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดีโดยให้ญาติมีชื่อถือครองแทน เนื่องจากสามารถจัดการโอนคืนให้แก่ตนเองได้ง่ายกว่าการขายแก่บุคคลภายนอก พฤติการณ์จึงมีเหตุผลให้เชื่อว่าการจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้งสามแปลงนี้ เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาที่จะผูกพันกันจริง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องประการสุดท้ายว่า ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาจำคุก ๒ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษนั้นเหมาะสมแล้วหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติดนเป็นพลเมืองดีและช่วยเหลือสังคมมาตลอด หากผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกจำคุกเมื่อพ้นโทษออกมาแล้วยากที่สังคมจะยอมรับ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ขอให้ศาลใช้ดุลพินิจรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษ โดยกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติหรือติดกำไลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด เห็นว่า ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ คดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ผู้ถูกกล่าวหาถูกศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่ามีความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยเป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันรวมทั้งสิ้น ๖ กระทำ ให้จำคุก รวม ๑๒ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาประพฤติผิดในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้วหลายครั้ง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงโทษจำคุก ๒ เดือน

(อม.๕๐)

- ๑๗ -

โดยไม่รอการลงโทษนั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น
เช่นกัน

จึงวินิจฉัยยืน.

นายประทีป อ้าวจิตรกุล

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์รับอุทธรณ์วันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง
ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี
ในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจาก

ตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔, ๑๑๙ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิจารณาว่า นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ

ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด
องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากมีมติให้จำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง ประกอบ
พยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖
และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณี
เข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนใน
บริษัทแอสคอนคอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒
บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตนี คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของ
ผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
ผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณี
พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สิน
ที่ดิน ๗ แปลง ของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่
จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน

อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา กับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสนกลาง กับกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นางมาลี นายเกรียงศักดิ์ นายวรพล และนายพันธมิตร ที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสองครั้งก่อน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลา

หนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง
กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดย
ปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหลายรายการ รวมถึงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน
คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้
ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี
นับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน ในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๙๗/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๔/๒๕๖๐
ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของ
แผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน
ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของ
ทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน
กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ คำขออื่น
นอกจากนี้ให้ยก

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจ
ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ร้อง
อุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสามและวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่
มีผลเป็นคุณเฉพาะกรณีผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิม
แต่ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเท่านั้น หากได้มีผลเป็นคุณไปถึงกรณีของผู้ถูกกล่าวหา
ซึ่งจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงอัน
ควรแจ้งให้ทราบอันเป็นความผิดสำเร็จตามกฎหมายเดิมแล้วจะกลายเป็นไม่มีความผิดไม่
การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ
เอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งแล้วว่า
หากบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่งและ
วรรคสาม พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน
ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้าดำรง
ตำแหน่งใหม่ ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิม หากพ้น

จากตำแหน่งเดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน บุคคลดังกล่าวย่อมไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่อีกต่อไปโดยผลแห่งบทบัญญัติดังกล่าว ดังนี้ แม้ข้อเท็จจริงจะฟังเป็นยุติได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน และผู้ถูกกล่าวหาเคยกระทำความผิดฐานยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ ดังที่ผู้ร้องอุทธรณ์ แต่เมื่อตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ อันเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับภายหลังการกระทำที่ถูกกล่าวหา ไม่ได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาต้องมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกต่อไปดังที่วินิจฉัยข้างต้น ผู้ถูกกล่าวหาย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา

๑๗ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกลงหาประการแรกมีว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ หรือไม่ ผู้ถูกลงหาอุทธรณ์ว่า รายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของนางดวงสุตา ที่ผู้ถูกลงหาไม่แสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามวาระที่ผู้ร้องกล่าวหาในคดีนี้ เป็นรายการและจำนวนเดียวกันกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาถึงที่สุดในการพิจารณาคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ว่าผู้ถูกลงหาจงใจปกปิดทรัพย์สินรายการดังกล่าวและผู้ถูกลงหาได้รับโทษตามคำพิพากษาแล้ว ดังนั้น ประเด็นที่ผู้ร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกลงหาไม่แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในคดีนี้ จึงเป็นการดำเนินกระบวนการอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกลงหาจึงไม่ต้องรับโทษอีกนั้น เห็นว่า หน้าที่ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่ที่เกิดขึ้นโดยบทบัญญัติของกฎหมายสืบเนื่องจากการดำรงตำแหน่งทางการเมืองในแต่ละตำแหน่ง แต่ละวาระ และตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นในแต่ละคราว อันเป็นมาตรการเชิงป้องกันและป้องปรามการทุจริตโดยการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองในแต่ละวาระ ดังนั้น เจตนาในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเจตนาในการแสดงหรือปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สินรายการใดจึงเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นเมื่อมีการยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่มีหน้าที่ต้องยื่นในการดำรงตำแหน่งในแต่ละวาระและตามกำหนดระยะเวลาที่มีหน้าที่ต้องยื่นตามกฎหมายในแต่ละครั้ง อันเป็นเจตนาที่เกิดขึ้นในการกระทำแต่ละครั้งแยกต่างหากจากกันอันเป็นความผิดสำเร็จในแต่ละครั้งที่ยื่น จึงเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกัน ดังนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะเคยยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส ซึ่งเป็นรายการและจำนวนเดียวกันกับที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่ถูกกล่าวหาในคดีนี้ และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ แล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดทรัพย์สินรายการดังกล่าวก็ตาม แต่เมื่อในคดีดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ร้องยื่นคำร้องกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดทรัพย์สินรายการนี้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามที่มีหน้าที่ต้องยื่นในการดำรงตำแหน่งต่างๆ ก่อนที่จะมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามตำแหน่งและวาระที่ถูกกล่าวหาในคดีนี้ กรณีจึงเป็นการกระทำต่างกรรมต่างวาระกันดังที่วินิจฉัยข้างต้น ดังนั้น การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นคดีนี้กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส จึงมิใช่การดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นคดีนี้จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำหรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ

ทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่แสดงทรัพย์สินรายการดังกล่าวในวาระต่างๆตามคำร้องจึงไม่ระบุไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปมีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๑๑ ถึง ร.๑๓ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ ทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อเลกซ์ส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นายวิชัย ในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้งสองคันให้นายวิชัยในราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในทำนองว่า แม้นายวิชัยจะไม่ได้พักอาศัยอยู่ในประเทศไทย แต่ก็เป็นที่ดินของนายวิชัยที่จะซื้อทรัพย์สินดังกล่าวจากผู้ถูกกล่าวหาได้ ทั้งนายวิชัยประกอบอาชีพวิศวกรอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายได้มากพอที่จะซื้อทรัพย์สินดังกล่าวได้ เหตุที่ต้องทำการซื้อขายในช่วงเวลาดังกล่าวก็เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่นายวิชัยเดินทางกลับมาประเทศไทยจึงต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จเพื่อความสะดวกในการทำนิติกรรม ไม่ได้เป็นการเร่งรีบหรือมีพิรุณ

และไม่ใช่เป็นการแสดงเจตนาหลง และการที่ผู้รับมอบอำนาจในการทำนิติกรรม ไม่รู้จักกับนายวิชัยก็ไม่ใช่ข้อพิรุธ นั้น เห็นว่า จากทางไต่สวนไม่ปรากฏเหตุผลหรือความจำเป็นใดที่ นายวิชัยซึ่งมิได้อาศัยอยู่ในประเทศไทยจะต้องซื้อสิ่งหาริมทรัพย์เป็นที่ดินหลายแปลง สิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ รวมเป็นเงินกว่าสามล้านบาทจากผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคลในครอบครัวในช่วงเวลา ดังกล่าว อีกทั้งยังไม่ปรากฏว่านายวิชัยได้เข้าครอบครองหรือใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินดังกล่าวแต่ อย่างใด นอกจากนี้ ทางไต่สวนไม่ปรากฏหลักฐานว่านายวิชัยเป็นผู้ชำระเงินหรือเป็นผู้ซื้อแคชเชียร์ เช็คชำระค่าซื้อที่ดินและรถยนต์ดังกล่าว และเมื่อพิจารณาประกอบกับช่วงเวลาที่ทำนิติกรรมนั้น ผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา ตกเป็นของแผ่นดินซึ่งอาจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกบังคับคดีกับทรัพย์สินต่างๆ ก็ยิ่งเป็นการสนับสนุนให้ เชื่อได้ว่านายวิชัยและผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาซื้อขายทรัพย์สินรายการดังกล่าวกันจริง เพียงแต่ทำ นิติกรรมดังกล่าวขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินนั้นเท่านั้น ส่วนเรื่อง πουผู้รับมอบ อำนาจในการทำนิติกรรมเกี่ยวกับรถยนต์ทั้งสองคันไม่เคยรู้จักกับนายวิชัยและไม่ทราบรายละเอียด เกี่ยวกับการชำระราคาก็เป็นข้อพิรุธที่ยิ่งน่าเชื่อได้ว่าการทำนิติกรรมระหว่างผู้ถูกกล่าวหาและ นายวิชัยเป็นการทำนิติกรรมเพียงเพื่อใช้ชื่อนายวิชัยเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือถือครองทรัพย์สินดังกล่าว แทนผู้ถูกกล่าวหาเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินดังกล่าว โดยนายวิชัยและ ผู้ถูกกล่าวหาไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง การทำนิติกรรมดังกล่าวจึงเป็นเพียงการแสดงเจตนาหลง ของคู่กรณี ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ ของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีเลขที่ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายให้แก่นางมาลี มารดาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่าแม้นางมาลีจะมีอายุมาก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าฐานะไม่ดี หรือไม่มีทรัพย์สินเก็บไว้ ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง การซื้อขายที่ดินทั้ง ๔ แปลง มีเจตนาซื้อขายและชำระราคากันจริง ไม่ใช่การแสดงเจตนาหลง เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่านางมาลีมีบัญชีเงินฝากอยู่ถึง ๘ บัญชี แต่มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมกันเพียง ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท โดยไม่พบว่ามี การเบิกถอนเงินฝากในช่วงที่มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลง นอกจากนี้ยังได้ความจากนางสาวกมลวรรณ แสนกลาง หลานของนางมาลีว่า นางมาลีป่วยเป็นโรคชรา มีอาการหลงลืมเป็นเวลา ๒-๓ ปีแล้ว ทำให้ไม่น่าเชื่อว่านางมาลีมีรายได้หรือทรัพย์สินจำนวนมากพอที่จะนำมาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง ดังกล่าวได้ พฤติการณ์จึงเชื่อได้ว่านางมาลีไม่มีเจตนาซื้อทรัพย์สินดังกล่าวด้วยตนเองจริง การทำนิติกรรมซื้อขายที่ดินทั้งสี่แปลงและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวจึงเป็นการแสดงเจตนาหลงโดยคู่กรณีไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยนั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐, ๘๘๖๗๑ และ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดา ขายให้แก่ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันธมิตร

ตามลำดับนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินทั้งสามแปลงดังกล่าวเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุตา โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งเป็นทรัพย์สินที่นางดวงสุตาได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งทางการเมือง ต่อมาเมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีทำให้ไม่มีรายได้เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีพ นางดวงสุตาจึงขายที่ดินดังกล่าวโดยมีการชำระราคากันจริง เห็นว่าในขณะที่ทำนิติกรรมจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งสามแปลงซึ่งได้ทำพร้อมกันเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นั้น ได้ความจากผู้ร้องว่า จากการตรวจสอบยอดเงินฝากบัญชีธนาคาร ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นางสาวกมลวรรณมีเงินฝากทั้งหมด ๘ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท นายพันธมิตรมีเงินฝากทั้งหมด ๕ บัญชี รวมเป็นเงิน ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท โดยไม่ปรากฏว่ามีการเบิกถอนเงินฝากธนาคารในช่วงที่ทำนิติกรรมแต่อย่างใด ส่วนนายเกริกเกียรติ แสนกลาง บิดาของนายเกรียงศักดิ์ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็นผู้ซื้อที่ดินดังกล่าวให้แก่ นายเกรียงศักดิ์ และได้ชำระค่าที่ดินแก่นางดวงสุตาเป็นเงินสดแบ่งชำระเป็น ๒ งวด นั้น ก็ไม่ปรากฏว่ามีการถอนเงินจากบัญชีธนาคารของนายเกริกเกียรติตามจำนวนและในช่วงเวลาที่กล่าวอ้าง นอกจากนี้ ที่ดินทั้งสามแปลงมีที่ตั้งและเนื้อที่ที่ต่างกัน แต่กลับทำนิติกรรมขายที่ดินทุกแปลงในราคาเท่ากันในวันเดียวกันซึ่งเป็นช่วงเวลาไม่นานหลังจากวันที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ประกอบกับผู้รับโอนที่ดินทั้งสามคนล้วนแต่เป็นหลานของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์ดังกล่าวทำให้เชื่อได้ว่าการทำนิติกรรมซื้อขายที่ดินทั้งสามแปลง เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันระหว่างคู่กรณี ไม่ได้มีเจตนาผูกพันกันจริง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการสุดท้ายมีว่า กรณีมีเหตุสมควรรอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นมาตรการสำคัญในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อันเป็นการป้องกันและป้องปรามการทุจริต และแสดงถึงความสุจริตและโปร่งใสของผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกด้วย เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเคยถูกศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่ามีความผิดฐานเดียวกันกับคดีนี้รวม ๖ กระทั่งให้จำคุกรวม ๑๒ เดือน โดยไม่รอการลงโทษ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่พพฤติการณ์ในการปกปิดทรัพย์สินและหนี้สินโดยได้กระทำความผิดในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้วหลายครั้ง กรณีจึงไม่มีเหตุสมควรรอการลงโทษ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงโทษจำคุก ๒ เดือน โดยไม่รอการกำหนดโทษหรือรอการลงโทษนั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

วินิจฉัยยื่น.

นางสาวสิริกานต์ มีจุล

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ.๖ /๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ ๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม
๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สินและเอกสารประกอบของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริง ต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลง ของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และ ๕๕๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสنگกลาง มารดาของนางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)

๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาตกุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันธมิตร แสนกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คัน ของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดา คู่สมรส ที่ไม่แสดงไว้ในกรณียินบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้ง ก่อนจากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุดา คู่สมรส ทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจึงสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องเห็นว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่าการที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงหุ้นบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ของนางดวงสุดาดังกล่าวเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่นๆ พังไม่ได้ว่าขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร และนายพันธมิตร แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่ออำพรางทรัพย์สินโดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝาก

คงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้ เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนทรัพย์สินทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือน สิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น ผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่เจตนา หลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีหากศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่ สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร แจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งกรณีพ้นจากตำแหน่งและพ้นจาก ตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้าม มิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับ แต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสาร

ประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำองค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากมีมติให้จำคุก ๒ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง ประกอบพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจาก

ตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลงของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และ ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง

อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันมิตร แสนกลาง กับกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คัน ของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุตา คู่สมรส ที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหลายรายการซึ่งรวมรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หักมูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน นอกจากนี้ ในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙

หมายเลขแดงที่ อม.๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวรวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษา ข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายใน อายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์ นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และ หุ่น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ่น แก่เจ้าของ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก สำหรับความผิดฐานจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง ผู้ร้องมิได้ อุทธรณ์ ความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไป

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจ ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม และวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมาย ใหม่มีผลเป็นคุณเฉพาะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิม แต่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน หากได้มีผลเป็นคุณถึงผู้ถูกกล่าวหาซึ่งจงใจยื่น

บัญญัติดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามกฎหมายเดิม อันเป็นความผิดสำเร็จแล้วจะกลายเป็นความผิดใหม่ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น เห็นว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ แต่ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมีผลใช้บังคับวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ บัญญัติมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ว่า ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน อันเป็นการบัญญัติไว้ชัดเจนว่า บุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตาม (๑) เมื่อพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอีก ดังนี้ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แล้วได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน อันเป็นลักษณะการดำรงตำแหน่งตามที่มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่บัญญัติไว้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีก เมื่อผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจ

ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ อันเป็นการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติในภายหลังบัญญัติให้การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้องในส่วนนี้มานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาเข้ากับคดีอาญามาตรา ๕๓/๒๕๖๐ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงทรัพย์สินรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรส เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาถึงที่สุดและผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษตามคำพิพากษาแล้ว ตามคดีอาญามาตรา ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ โดยวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวนเดียวกับที่ผู้ร้องกล่าวหาในคดีนี้ ประเด็นในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องรับโทษอีก นั้น เห็นว่า กฎหมายกำหนดตำแหน่งและระยะเวลาที่บุคคลจะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ โดยมีบทลงโทษทั้งมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองและทางอาญา โดยคดีอาญามาตรา ๕๓/๒๕๖๐

อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แม้รายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินรายเดียวกันกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้เคยวินิจฉัยแล้ว แต่ลักษณะการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของการเข้ารับตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งแต่ละครั้งเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินในตำแหน่งต่างกันและเป็นการดำรงตำแหน่งต่างวาระกัน ทั้งวาระการดำรงตำแหน่งตามคดีอาญา หมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ และวาระการดำรงตำแหน่งคดีนี้เป็นความผิดสำเร็จและสิ้นสุดในแต่ละครั้ง อันเป็นความผิดธรรมดาที่เกิดจากการกระทำในแต่ละครั้ง

สามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ มิใช่ความผิดเดียวกันหรือความผิดต่อเนื่องกัน แต่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ดังนั้น แม้ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยถึงการไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) และมีคำพิพากษาถึงที่สุดโดยผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษแล้วก็ตาม กรณีถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ร้องยืนยันคำร้องคดีนี้ได้โดยไม่เป็นการดำเนินกระบวนการซ้ำหรือยื่นคำร้องซ้ำตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม เมื่อข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนปรากฏว่านางดวงสุดาทำสัญญากู้ยืมเงินจากนางบุญทอง สุภารังษี มารดาของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเงิน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ให้นางบุญทอง เป็นเพียงการให้นางบุญทองถือครองทรัพย์สินแทน และคดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้วินิจฉัยไว้ จึงฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรได้ว่าผู้ถูกกล่าวหามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินนั้น ในกรณีไม่แสดงหุ้นในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๑๑ ถึง ร.๑๓ กับรถยนต์ยี่ห้อ โตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เลกซ์ส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ เอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าโอนขายให้นายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาไปแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ทำนองว่า นายวิชัยเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดากับผู้ถูกกล่าวหา แม้จะย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่ต่างประเทศแล้วก็ตามแต่ยังเดินทางกลับมาประเทศไทยปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง นายวิชัยมีรายได้จากการทำงานเป็นวิศวกรอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีเงินเดือนต่อปีประมาณ ๑๘๕,๐๐๐ ดอลลาร์สหรัฐ มากพอที่จะซื้อที่ดินและรถยนต์ดังกล่าว การซื้อขายที่ดินและรถยนต์ไม่เป็นการเร่งรีบเนื่องจากระหว่างวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๙ นายวิชัยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย จึงต้องทำสัญญาซื้อขายให้เสร็จในช่วงเวลาดังกล่าวเพราะนายวิชัยพักอาศัยอยู่ต่างประเทศการมอบอำนาจให้ทำธุรกรรมต่าง ๆ ต้องมีการรับรองเอกสารจากโนตารีพับลิกของประเทศนั้น ๆ ทำให้ยุ่งยากอย่างมาก ทั้งการที่นายวิชัยมอบอำนาจให้นางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน โดยไม่ได้รู้จักกับนางสาวจันทร์จิรา มิใช่พิรุณ การซื้อขายที่ดินและรถยนต์มิใช่เป็นการแสดงเจตนาลงโดยสมรู้กัน เห็นว่า ตามทางไต่สวนได้ความว่านายวิชัยได้เปลี่ยนสัญชาติไทยเป็นสัญชาติอเมริกันและใช้ชีวิตอยู่ที่ต่างประเทศแล้ว เดินทางกลับมาประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้งเท่านั้น และได้ความจากคำให้การและคำเบิกความของผู้ถูกกล่าวหาว่าที่ดินและรถยนต์ที่นายวิชัยซื้อจากผู้ถูกกล่าวหานายวิชัยไม่ได้ใช้ประโยชน์ รถยนต์ทั้งสองคันมีอายุใช้งานเกิน ๘ ปี มีสภาพขาดการบำรุง และไม่มี

ผู้นำออกใช้งานทำให้เครื่องยนต์ สี อุปกรณ์ต่าง ๆ ทรุดโทรมนำออกขายให้แก่บุคคลภายนอกไม่ได้ ผู้ถูกกล่าวหาจึงเสนอขายให้แก่นายวิชัย และเหตุที่นายวิชัยซื้อรถยนต์ทั้งสองคันเนื่องจากต้องการช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหา ทั้งผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านายวิชัยมีรายได้มากพอจากการทำงานเป็นวิศวกร ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นนายวิชัยย่อมให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้โดยหาจำต้องสัญญาซื้อขายที่ดิน และรถยนต์ทั้งสองคันให้ยุ่งยาก และหากต้องการซื้อเพื่อใช้ประโยชน์ขณะกลับมาประเทศไทยก็ไม่จำเป็นต้องซื้อที่ดินถึง ๓ แปลง และรถยนต์ถึง ๒ คัน ทั้งยังเป็นการสร้างภาระในการดูแลรักษาทรัพย์สินอีกด้วย นอกจากนี้ยังได้ความจากคำให้การของผู้ถูกกล่าวหาอีกว่าขณะที่ทำการซื้อขายกันนั้น เป็นช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ระหว่างถูกดำเนินคดีและถูกอายัดทรัพย์สิน เมื่อนำทรัพย์สินไปเสนอขายแก่บุคคลภายนอกแล้วปรากฏว่าถูกปฏิเสธเนื่องจากเกรงว่าจะถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช.ตามยึดแล้ว จึงจับดำเนินคดี เมื่อเป็นเช่นนี้ นายวิชัยจึงควรทราบว่าการซื้อขายทรัพย์สินในเวลาดังกล่าวมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจสอบในภายหลัง จึงเชื่อว่านายวิชัยมีเจตนาเพียงช่วยเหลือนายผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้น หากได้มีเจตนาจะซื้อทรัพย์สินมาเป็นของตนเองอย่างแท้จริงไม่ พดติการณ์มีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาโอนที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวเพื่อยักย้ายหรือซุกซ่อนทรัพย์สินหรือให้มีการถือครองทรัพย์สินแทน

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จซึ่งผู้ถูกกล่าวหาโอนให้แก่นางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา คู่สมรส นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า มีการซื้อขายและชำระราคา

กันจริง เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้ว่านางมาลีจะมีอายุมาก แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีเงิน หรือฐานะไม่ดี เพราะคนแก่ชราหลังลืมหาก็ยังมีฐานะดีสามารถซื้อทรัพย์สินได้ จึงมิใช่การแสดงเจตนาหลง เห็นว่า การที่บุคคลใดมีฐานะร่ำรวยนั้น ย่อมต้องสามารถชี้แจงแหล่งที่มาของรายได้ได้ชัดเจน ทั้งสามารถอ้างอิงพยานหลักฐานได้ ในข้อนี้นางดวงสุตา บุตรนางมาลี เบิกความถึงลักษณะการประกอบธุรกิจและนิสัยของนางมาลีในอดีตโดยมิได้มีพยานหลักฐานใดมายืนยันว่าทรัพย์สินในอดีตเหล่านั้นยังคงอยู่จนถึงปัจจุบันอย่างไร หรือในปัจจุบันนางมาลีประกอบธุรกิจใดที่ยังคงมีรายได้ แต่กลับได้ความจากรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับรายได้ของนางมาลีว่า นางมาลียื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๕๗ ระบุว่ามียาได้ปีละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ ไม่พบการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารนางมาลีมีบัญชีเงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี โดยมียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวม ๘ บัญชีเป็นเงิน ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท และ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๓๕๑,๑๐๕.๘๗ บาท เท่านั้น นอกจากนี้ยังได้ความตามถ้อยคำของนางสาวกมลวรรณ แสนกลาง ที่ให้ไว้ต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่า นางสาวกมลวรรณเป็นหลานของนางมาลี นางมาลีป่วยมานานแล้ว เมื่อสามีของนางมาลีเสียชีวิตนางมาลีก็ป่วยหนักขึ้น มีอาการหลงลืม ชอบพูดซ้ำ ๆ นางสาวกมลวรรณนำเงินที่เก็บสะสมไว้มาซื้อที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน จากนางดวงสุตาในราคา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันนางสาวกมลวรรณได้ขายที่ดินแปลงนี้ให้แก่นายวรพล วาสนาธาดากุลไปแล้วในราคา ๑๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่ได้นำมาใช้จ่ายในการรักษานางมาลีซึ่งต้องเสียค่าห้องในการพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล และยังได้ความ

จากนายเกริกเกียรติ แสงกลาง ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่า นายเกริกเกียรติเป็นบุตรนางมาลี นางมาลีมีปัญหาเรื่องสุขภาพมีอาการหลง ๆ ลืม ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ๒ ถึง ๓ ปีแล้ว และเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลเซ็นทรัลจังหวัดเชียงใหม่ด้วยโรคชราอยู่เป็นประจำ จากถ้อยคำของนางสาวกมลวรรณและนายเกริกเกียรติ มีเหตุผลให้เชื่อได้ว่า นางมาลีป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ทำให้มีอาการหลงลืม อีกทั้งเมื่อนางสาวกมลวรรณขายที่ดินได้เงินมาแล้วยังต้องนำเงินมาจ่ายค่าห้องในการพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลของนางมาลี หากนางมาลีมีฐานะร่ำรวยและมีเงินสดเก็บไว้ที่บ้านจริง นางสาวกมลวรรณคงไม่ต้องนำเงินจากการขายที่ดินมาจ่ายค่าห้องในการพักรักษาตัวให้นางมาลี ทั้งผู้ถูกกล่าวหาให้การว่า ในการทำสัญญาซื้อขายที่ดินไปดำเนินการที่สำนักงานที่ดินในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ และวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๙ นางมาลีชำระค่าที่ดินโดยใช้เช็คเชียร์เช็ค ตามสำเนาเช็คเชียร์เช็คและใบเสร็จรับเงินของธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลแอร์พอร์ต เชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เอกสารหมายเลข ค.๕ สำเนาเช็คเชียร์เช็คและใบเสร็จรับเงินของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาพารามเมนาดา เชียงใหม่ และธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพารามเมนาดา เชียงใหม่ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ เอกสารหมายเลข ค.๗ และ ค.๘ ตามลำดับ เห็นได้ว่าวันที่ไปดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้ง ๔ แปลงมีการเดินทางไปสำนักงานที่ดินถึง ๔ วัน ส่วนการซื้อเช็คเชียร์เช็คก็เป็นการซื้อ ๒ วันต่อเนื่องกัน ทั้ง ๆ ที่นางมาลีอายุมาก และมีปัญหาสุขภาพ มีโรคประจำตัว เหตุใดจึงไม่ดำเนินการซื้อขายที่ดินหรือซื้อเช็คเชียร์เช็คให้แล้วเสร็จในคราวเดียวกัน นอกจากนี้ราคาที่ดินที่ทำการซื้อขายก็ต่ำกว่าราคาประเมินมาก ทั้งขัดกับคำให้การของนางดวงสุดาที่ว่า นางมาลีมีฐานะร่ำรวยและมีเงินสดเก็บที่บ้านซึ่งหากเป็นเช่นนั้น

นางมาลีน่าจะชำระเงินเป็นเงินสด ไม่จำเป็นต้องซื้อแคชเชียร์เช็คจากธนาคารให้ยุ่งยาก ประกอบกับเป็นการทำนิติกรรมไต่กันในช่วงเวลาหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกอัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สันตกเป็นของแผ่นดินแล้ว จากพฤติการณ์ที่วินิจฉัยมาข้างต้นไม่น่าเชื่อว่านางมาลีมีเจตนาซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง เพื่อใช้ประโยชน์ด้วยตนเองอย่างแท้จริง การโอนที่ดินทั้งสี่แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง แต่ผู้ถูกกล่าวหากระทำเพื่อปกปิดทรัพย์สันไว้เพื่อประโยชน์ของตนเอง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยในข้อนี้มานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ส่วนที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุตาขายให้นายพันธมิตร แสนกลาง นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินทั้งสามแปลงนั้นเป็นทรัพย์สันส่วนตัวของนางดวงสุตาที่นำเงินมาจากการทำมาหาได้ และเงินส่วนที่บิดามารดาให้นำมาซื้อก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมีตำแหน่งทางการเมือง โดยผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาประสบปัญหาต้องถูกดำเนินคดี เงินในบัญชีถูกอายัด ทำให้ไม่มีรายได้ นางดวงสุตาจึงโอนขายที่ดินทั้งสามแปลง โดยมีเจตนาผูกพันตามสัญญาซื้อขายจริงนั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่า

ทรัพย์สินนั้น ๆ จะได้มาจากการดำรงตำแหน่งหรือไม่ก็ตาม แม้ที่ดินดังกล่าวข้างต้นจะเป็นของนางดวงสุตาคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาและได้มาก่อนผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งทางการเมืองก็ตาม ผู้ถูกกล่าวหายังคงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการซื้อขายที่ดินนั้น ผู้ซื้อที่ดินทั้งสามแปลง ได้แก่ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพนัธมิตรต่างเป็นญาติของนางดวงสุตา สำหรับนางสาวกมลวรรณ ได้ความจากบันทึกถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่า นางสาวกมลวรรณเป็นบุตรนางพรกมล แสนกลาง ปัจจุบันมิได้ประกอบอาชีพใด เพราะต้องดูแลนางมาลี เงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่นำมาซื้อที่ดินเป็นเงินสะสมที่ได้รับการช่วยเหลือจากคุณตาในการขายหมูยอ ปัจจุบันขายที่ดินให้นายวรพล วาสนาธาดากุล ไปแล้ว โดยนายวรพลอาศัยอยู่กินกับนางพรกมลโดยมิได้จดทะเบียนสมรส ซึ่งแม้นางสาวกมลวรรณจะมีรายได้สะสมจากการช่วยขายหมูยอ แต่ปัจจุบันนางสาวกมลวรรณไม่ได้ประกอบอาชีพโดยย่อมต้องมีการใช้เงินที่สะสมมาใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ทั้งปรากฏจากทางใต้สวนว่านางสาวกมลวรรณมีบัญชีธนาคารถึง ๘ บัญชี มียอดเงินฝากรวม ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท ไม่น่าเชื่อว่านางสาวกมลวรรณจะเก็บเงินสด ๑๐๐,๐๐๐ บาทไว้กับตัวเองทั้งที่มีบัญชีเงินฝากธนาคารถึง ๘ บัญชี และทำให้เสียประโยชน์จากการได้รับดอกเบี้ย และไม่ปรากฏว่ามีการเบิกถอนเงินในช่วงเวลาที่อ้างว่ามีการซื้อแซชเชียร์เซ็ค แม้ภายหลังนางสาวกมลวรรณจะขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นายวรพล แต่ก็ปรากฏว่านายวรพลอยู่กินฉันสามีภริยากับนางพรกมลมารดาของนางสาวกมลวรรณจึงไม่อาจถือได้ว่าขายให้แก่บุคคลภายนอก จากข้อเท็จจริงข้างต้นจึงเชื่อว่านางดวงสุตาไม่ได้ขายที่ดินให้แก่นางสาวกมลวรรณและต่อมานางสาวกมลวรรณได้ขายที่ดินต่อให้นายวรพลจริง แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงในการทำนิติกรรมโดยมุ่งหมายเพื่อจะหลีกเลี่ยงการบังคับคดี โดยให้ญาติมีชื่อถือครองแทนเนื่องจาก

สามารถจัดการโอนคืนให้แก่ตนเองได้ สำหรับนายเกรียงศักดิ์ ได้ความจากบันทึกถ้อยคำของนายเกริกเกียรติ แสنگกลาง ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ว่า นายเกริกเกียรติ เป็นบิดานายเกรียงศักดิ์ เป็นพี่ชายนางดวงสุตา และเป็นผู้ซื้อที่ดินให้นายเกรียงศักดิ์เพื่อเป็นของขวัญที่สอบเข้าคณะแพทยศาสตร์ได้ ในการซื้อที่ดินนี้แบ่งจ่ายเงินเป็น ๒ งวด โดยถอนเงินจากธนาคารไทยพาณิชย์ นายเกริกเกียรติได้เปรยกับนางดวงสุตาว่าต้องการซื้อที่ดินเพื่อเป็นของขวัญให้นายเกรียงศักดิ์ นางดวงสุตาจึงแนะนำให้ซื้อที่ดินของตน และได้ความจากบันทึกถ้อยคำของนางสาวธวานันท์ พวงมาลา ต่อคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ ว่า รู้จักกับนายเกริกเกียรติเนื่องจากเป็นผู้ที่พักอาศัยในหมู่บ้านเอื้ออาทรชุมชนหนองหอย ๒ เมื่อประมาณ ๓ เดือนที่ผ่านมา นายเกริกเกียรติมีปัญหาทางการเงินและจะนำรถมาจำหน่ายเสีย นางสาวธวานันท์แนะนำให้นายเกริกเกียรติไปกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินแต่ไม่ทราบว่าจะไปกู้หรือไม่ แต่กลับได้ความจากทางไตสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่า จากการตรวจสอบบัญชีเงินฝากของนายเกริกเกียรติ พบว่ามีบัญชีเงินฝากธนาคารไทยพาณิชย์ทั้งหมด ๖ บัญชี แต่จากการตรวจสอบบัญชีทั้งหมดในวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ทำการซื้อขายที่ดินไม่พบว่ามีรายการฝากหรือถอนเงินตามจำนวนที่นายเกริกเกียรติอ้างแต่อย่างใด และนายเกริกเกียรติอาจมีปัญหาทางการเงิน นอกจากนี้ที่ดินแปลงดังกล่าวติดกับป่าช้า ที่เขาศพ ทั้งได้ความตามคำให้การของนางดวงสุตาว่า ที่ดินอยู่ที่จังหวัดลำพูน น้ำท่วม ทุกวันนี้ก็ยังท่วมเหมือนเป็นแก้มลิง จึงไม่น่าเชื่อว่านายเกริกเกียรติจะซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อเป็นของขวัญให้นายเกรียงศักดิ์ สำหรับนายพันมิตร ไม่ได้มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่ได้ความจากการนายเกริกเกียรติ และนางสาวกมลวรรณ สอดคล้องกันว่า เดิมนายพันมิตรเคยอาศัยอยู่กับนางมาลี แสنگกลาง และนางสาว

กมลวรรณ แต่หลังจากปลดประจำการเกณฑ์ทหารแล้ว ก็ออกไปหางานทำไม่เคยติดต่อกลับมา และไม่ทราบว่าทำงานอยู่ที่ใด และได้ความจากคำเบิกความของนางดวงสุดาว่า นายพันมิตรช่วยงานในร้านขายหมุยของนางมาลี ได้เงินพิเศษจากเทศกาลตรุษจีนเป็นเวลากว่า ๑๐ ปี แต่ไม่ทราบว่านายพันมิตรนำเงินจากที่ใดมาซื้อที่ดิน ซึ่งได้ความจากทางใต้สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.ว่า จากการตรวจสอบบัญชีเงินฝากของนายพันมิตร พบว่ามีเงินฝากกับธนาคารทั้งหมด ๕ บัญชี มียอดเงินฝาก ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมเป็นเงิน ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท ในช่วงเวลาที่มีการซื้อขายที่ดินไม่มีการเบิกถอนเงินจากบัญชีแต่อย่างใด ไม่ปรากฏว่ามีการยื่นเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ จึงน่าจะเชื่อว่านายพันมิตรไม่น่ามีฐานะทางการเงินเพียงพอที่จะซื้อที่ดินจากนางดวงสุดาได้ จากเหตุผลดังที่วินิจฉัยมาแล้วข้างต้นเชื่อว่า นางดวงสุดาไม่ได้ทำการขายที่ดินให้แก่ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันมิตร จริง แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กันเพื่อปกปิดซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีเจตนาที่จะผูกพันกันจริง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการสุดท้ายว่า มีเหตุสมควรรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติตนเป็นพลเมืองดี และช่วยเหลือสังคมมาตลอด หากผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกจำคุกเมื่อพ้นโทษออกมาแล้วยากที่สังคมจะยอมรับ ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต หากศาลใช้ดุลพินิจรอกการกำหนดโทษ หรือรอกการลงโทษ โดยกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติ หรือติดกำไลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดย่อมเหมาะสมกว่าการลงโทษจำคุกไปเสียทีเดียวนั้น เห็นว่า ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐

ผู้ถูกกล่าวหาถูกศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่ามีความผิดฐาน
จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จ
หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยเป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันรวมทั้งสิ้น
๖ กระทำ ให้จำคุก รวม ๑๒ เดือน โดยไม่รอลงโทษ แสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์
กระทำความผิดในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้วหลายครั้ง ทั้งยังเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองซึ่งต้อง
ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย แต่กลับกระทำความผิดเสียเอง
นับว่าเป็นพฤติการณ์ร้ายแรง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงโทษจำคุก
๒ เดือน โดยไม่รอลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษนั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อุทธรณ์
ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

วินิจฉัยยื่น.

นายพิชัย เพ็งผ่อง

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม. อธ. ๖/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ อม. อธ. ๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์ คัดค้านคำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรอง
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่
๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบของตน
คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะตามที่มียู่จริงต่อผู้ร้อง แต่ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดง

รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กล่าวคือ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๓๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุดา นิยมลรัตน์ คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อของนางบุญทอง สุภารังสี มารดาของผู้ถูกกล่าวหา ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีและกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลงของผู้ถูกกล่าวหา ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๔๑๒๘ และ ๕๔๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลังเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๔๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๔๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีบ้านเลขที่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ในชื่อของนางมาลี แสณกลาง มารดาของนางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุดา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสณกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๔๖๗๓

ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพันมิตร แสกลาง กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คันของผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุตา คู่สมรส ที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินสองครั้งก่อน จากการตรวจสอบพบว่าผู้ถูกกล่าวหาและนางดวงสุตา คู่สมรส ทำนิติกรรมโอนทรัพย์สินดังกล่าวไปอยู่ในชื่อของญาติพี่น้องและบุคคลอื่นจึงสอบปากคำพยานบุคคลและมีหนังสือขอทราบข้อเท็จจริงไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ร้องเห็นว่าศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ ที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ วินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงหุ้นบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ของนางดวงสุตา คู่สมรส ดังกล่าวเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงอันควรแจ้งให้ทราบ ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงรายการหุ้นดังกล่าวในคดีนี้ จึงเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ส่วนรายการทรัพย์สินอื่น ๆ ฟังไม่ได้ว่าขายให้นายวิชัย นางมาลี นางสาวกมลวรรณ นายเกรียงไกร และนายพันมิตร แต่เป็นการแสดงเจตนาหลงเพื่ออำพรางทรัพย์สิน โดยมีเจตนาให้บุคคลอื่นถือครองไว้แทน ผู้รับโอนทรัพย์สินต่างมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในฐานะเครือญาติกับผู้ถูกกล่าวหาและคู่สมรส ไม่ปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวมีรายการเคลื่อนไหวหรือเงินฝากคงเหลือในบัญชีธนาคารระหว่างทำการซื้อโอนกรรมสิทธิ์ ทั้งไม่ได้ประกอบอาชีพมั่นคงหรือมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อทรัพย์สิน ไม่ปรากฏว่าได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ และการโอนทรัพย์สินทุกรายการเกิดขึ้นในระหว่างเดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา

ตกเป็นของแผ่นดิน เป็นพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีเจตนาหลีกเลี่ยงมิให้ถูกบังคับคดีทางศาลพิพากษาให้ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินแต่ไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นนั้นได้ ขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้ว พิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่

๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากมีมติให้จำคุก ๒ เดือน ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์อุทธรณ์ของผู้ร้อง อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา คำแก้อุทธรณ์ของผู้ร้อง ประกอบพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และได้พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และได้พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๓๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ของนางดวงสุตา นิยมลรัตนี คู่สมรส ที่อยู่ในชื่อนางบุญทอง สุภารังสี มารดาผู้ถูกกล่าวหา กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลานานหนึ่งปีและกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลานานหนึ่งปีและกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลานานหนึ่งปี

บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินเป็นที่ดิน ๗ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และ ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลังเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และรถยนต์ ๒ คัน ซึ่งอยู่ในชื่อของนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงรายได้ จังหวัดเชียงรายได้ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมบ้านไม้ชั้นเดียวไม่มีเลขที่บนที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๗๙๗ ซึ่งอยู่ในชื่อของนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา และไม่แสดงรายการทรัพย์สินของนางดวงสุตา คู่สมรส ได้แก่ รายการเงินลงทุนในบริษัท แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น ดังกล่าวข้างต้น ที่ดิน ๓ แปลง ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ซึ่งอยู่ในชื่อนายพนัสมิตร แสนกลาง กับกรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี โดยไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนที่เป็นที่ดิน ๑๐ แปลง พร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ ๒ คัน ที่ไม่แสดงไว้ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสองครั้งก่อน ต่อมาวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจาก

ตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริง เกี่ยวกับทรัพย์สินหลายรายการซึ่งรวมรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อัน เป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน นอกจากนี้ในวันเดียวกันศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๔/๒๕๖๐ ว่า ให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของผู้ถูกกล่าวหา รวมมูลค่า ๑๖๘,๔๕๓,๒๔๕.๗๐ บาท ตกเป็นของแผ่นดิน หากไม่อาจบังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินตามคำพิพากษาข้างต้นได้ทั้งหมดหรือได้แต่บางส่วน ให้บังคับคดีเอาแก่ทรัพย์สินอื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในอายุความ ๑๐ ปี แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้คืนรถยนต์นั่งส่วนบุคคลยี่ห้อโตโยต้า หมายเลขทะเบียน กก ๑๑๑ เชียงใหม่ มูลค่า ๗๐๐,๐๐๐ บาท และหุ้น NFC จำนวน ๙,๘๗๐ หุ้น แก่เจ้าของ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก สำหรับความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกคำร้อง ผู้ร้องมิได้อุทธรณ์ ความผิดทั้งสองข้อหาดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไป

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ผู้ร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสามและวรรคสี่ ประกอบมาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายใหม่มีผลเป็นคุณเฉพาะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการและหนี้สินตามกฎหมายเดิมแต่ไม่ได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หากได้มีผลเป็นคุณกับกรณีที่ยื่นบัญชีดังกล่าวด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามกฎหมายเดิมอันเป็นความผิดสำเร็จไปแล้วไม่นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า หากบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่งและวรรคสาม พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ จากบทบัญญัติดังกล่าวย่อมมีผลทำให้ผู้ที่มิหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่พ้นจากตำแหน่งเดิมและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนไม่มีหน้าที่ดังกล่าวอีกต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ แล้วได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ในวันเดียวกัน ดังนั้นแม้ความจะปรากฏต่อผู้ร้องก่อนว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วน

จังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในภายหลังการกระทำที่ถูกกล่าวหา บัญญัติให้ไม่ต้องมีการกระทำความผิดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาย่อมพ้นจากการถูกกล่าวหาในความผิดดังกล่าวด้วยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษามานั้น ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้ เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาข้อหาหรือยื่นคำร้องเข้ากับคดีหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงทรัพย์สินรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของนางดวงสุตา นิยมลรัตนันต์ คู่สมรสนั้น เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาถึงที่สุดและผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษตามคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม. ๔๓/๒๕๖๐ โดยวินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจปกปิดเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวนเดียวกับที่ผู้ร้องกล่าวหาในคดีนี้ ประเด็นในคดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการอันเกี่ยวกับคดีหรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องรับโทษอีก เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการป้องกันการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐไปแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ กฎหมายจึงกำหนดตำแหน่งหน้าที่รวมถึงระยะเวลาของบุคคลที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบไว้ โดยในการยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของการเข้ารับตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งแต่ละครั้งเป็นการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในตำแหน่งต่างกันและเป็นการดำรงตำแหน่งต่างวาระกัน เมื่อในคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แม้รายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาเป็นทรัพย์สินเดียวกันกับที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้มีการพิจารณาพิพากษาไปแล้ว แต่ก็เป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้คนละคราว ซึ่งแต่ละวาระการดำรงตำแหน่งเป็นความผิดสำเร็จและสิ้นสุดในแต่ละครั้ง สามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออกต่างหากจากกันได้ มิใช่ความผิดเดียวกันหรือความผิดต่อเนื่องกัน แต่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ดังนั้น แม้ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง

การเมืองได้วินิจฉัยถึงการไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) และมีคำพิพากษาถึงที่สุดไปแล้วก็ตาม กรณีถือไม่ได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับคดี หรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ร้องย่อมยื่นคำร้องคดีนี้ได้ไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ หรือยื่นคำร้องซ้ำหรือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๔ และ มาตรา ๑๔๘ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม สิทธิในการยื่นคำร้องของผู้ร้องในส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหายื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยไม่แสดงรายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ของคู่สมรส กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจาก ตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ในคดีนี้ ไม่เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหา กระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วย ข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ กับรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์

หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เล็กซ์ หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ที่มีชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ในทำนองว่า ทรัพย์สินดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาโอนขายให้นายวิชัยน้องชายของผู้ถูกกล่าวหาไปแล้ว การซื้อทรัพย์สินดังกล่าวเป็นสิทธิอันชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมายของนายวิชัยซึ่งเป็นวิศวกรทำงานในสหรัฐอเมริกา มีเงินและรายได้มากพอ การซื้อขายไม่ได้เป็นการเร่งรีบหรือเป็นพิรุธแต่จกต้องทำให้แล้วเสร็จในช่วงที่ นายวิชัยมาพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย ไม่ได้มีเจตนาหลงโดยสมรู้กันหรือครอบครองแทน ส่วนใน การทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินข้างต้นนายวิชัยในฐานะผู้มอบอำนาจไม่จำเป็นต้องรู้จักกับนางสาวจันทร์จิรา สุวรรณเสน ผู้รับมอบอำนาจนั้น เห็นว่า การทำสัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์ที่มี ราคามากกว่าสองหมื่นบาทขึ้นไปจะมีผลบังคับได้ตามกฎหมายนั้น นอกจากจะต้องทำตามแบบตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๕๖ แล้ว จกต้องพิจารณาด้วยว่านิติกรรมสัญญานั้น กระทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลเพื่อ จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือระงับซึ่งสิทธิ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๙ หรือไม่ ทั้งนี้อาจพิจารณาได้จากพฤติการณ์แวดล้อมในขณะที่ทำนิติกรรมสัญญาเพื่อประกอบการค้นหา เจตนาที่แท้จริงของคู่สัญญา กรณีทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้น แม้จะปรากฏว่ามีการทำสัญญาระหว่าง ผู้ถูกกล่าวหากับนายวิชัยและจดทะเบียนต่อพนักงานหน้าที่ถูกต้องตามแบบตามมาตรา ๔๕๖ ไปแล้วก็ ตาม แต่เมื่อได้ความจากทางไต่สวนพยานหลักฐานว่านิติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่อัยการสูงสุด ยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๙๗/๒๕๕๙ ประกอบกับแคชเชียร์เช็คตามเอกสารหมายเลข ค.๑ ถึง ค.๓ ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าเป็น หลักฐานการชำระเงินนั้น พบว่ามีจำนวนเงินน้อยกว่าจำนวนเงินที่ผู้ถูกกล่าวหาควรจะได้รับตามที่ ปรากฏตามสัญญาขายที่ดินรวมทุกแปลงเป็นเงิน ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และรถยนต์คันละ ๔๐๐,๐๐๐

บาทเศษ ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานว่านายวิชัยเป็นผู้ซื้อแคชเชียร์เช็คดังกล่าว การที่ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความว่าที่นายวิชัยเข้ามาซื้อทรัพย์สินเหล่านี้เพื่อจะช่วยเหลือผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นการเบิกความลอย ๆ ไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง และเมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของนายวิชัยซึ่งเป็นน้องชายร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาอันเป็นการง่ายต่อการให้ความช่วยเหลือด้วยการใช้ชื่อเพียงเพื่ออ้างอิง โดยได้รับความจากทางไตสวนอีกว่า นายวิชัยเองก็ได้ย้ายไปทำงานและพักอาศัยอยู่ที่สหรัฐอเมริกาไปแล้วจะเดินทางกลับมาประเทศไทยเพียงปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้งเท่านั้น จึงไม่น่าเป็นความต้องการของนายวิชัยที่จะซื้อทรัพย์สินดังกล่าวไว้ในครอบครอง นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหายังเบิกความยืนยันว่าหลังจากได้ทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นกับนายวิชัยแล้ว นายวิชัยยังมิได้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินดังกล่าวแต่อย่างใด พฤติการณ์ทั้งหมดนี้ทำให้เชื่อได้ว่านิติกรรมซื้อขายทรัพย์สินระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับนายวิชัยกระทำลงโดยมิได้มีเจตนามุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ที่จะโอนกรรมสิทธิ์กันจริง เป็นการนำชื่อนายวิชัยมาใช้ในการถือครองทรัพย์สินแทนผู้ถูกกล่าวหาเพียงเพื่อเป็นการหลบเลี่ยงการถูกตรวจสอบหรือการถูกบังคับทรัพย์สินดังกล่าวจากทางราชการเท่านั้น ส่วนเรื่องที่นายวิชัยได้มอบอำนาจให้นางสาวจันทร์จิรารับโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ทั้งสองคันให้นายวิชัย แต่ทางไตสวนได้ความว่านางสาวจันทร์จิราไม่เคยรู้จักกับนายวิชัยมาก่อน รวมถึงไม่ทราบรายละเอียดในเรื่องการชำระราคาด้วยจะเป็นการดำเนินการในทางปกติหรือไม่อย่างไรนั้นก็ไม่ใช่ข้อสนับสนุนให้ข้อโต้แย้งของผู้ถูกกล่าวหาที่มีน้ำหนักขึ้นมาแต่อย่างใด จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวยังคงเป็นของผู้ถูกกล่าวหาที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ที่ต้องแสดงทรัพย์สินดังกล่าวนี้ต่อผู้ร้องในกรณีตามคำร้อง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมีชื่อนางมาลี แส่นกลาง เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การซื้อขายทรัพย์สินดังกล่าวระหว่างผู้ถูกกล่าวหากับนางมาลีเป็นการซื้อขายและชำระราคากันจริง เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้ว่านางมาลีจะมีอายุมากแต่ยังมีฐานะดีสามารถซื้อทรัพย์สินดังกล่าวได้มิใช่การแสดงเจตนาหลงนั้น เห็นว่า พฤติการณ์แวดล้อมในขณะทำนิติกรรมสัญญาในส่วนทรัพย์สินกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่านางมาลีเป็นมารดาของนางดวงสุตา คู่สมรสผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งนับได้ว่าเป็นบุคคลที่มีสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ถูกกล่าวหาเป็นอย่างดีต่อการอ้างอิงชื่อ ทั้งการซื้อขายก็อยู่ในช่วงเวลาภายหลังจากที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดินเช่นเดียวกันกับกรณีที่ถูกกล่าวหาโอนขายทรัพย์สินให้แก่น้องชาย นอกจากนี้ทางไตสวนได้ความตามรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับรายได้ของนางมาลีว่า นางมาลียื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี ๒๕๕๕ ถึง ๒๕๕๗ ระบุว่ามียาได้ปีละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ ไม่พบการยื่นแบบ แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ส่วนบัญชีเงินฝากธนาคารของนางมาลีพบเป็นบัญชีเงินฝากธนาคาร ๘ บัญชี มียอดเงินฝากรวมทั้งสิ้น ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๓๕๔,๕๐๕.๘๗ บาท และ ๓๕๑,๑๐๕.๘๗ บาท ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าขายที่ดินข้างต้นให้นางมาลีในราคารวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยได้ความตามคำเบิกความของนางดวงสุตาถึงเพียงลักษณะของการประกอบธุรกิจและนิสัยส่วนตัวของนางมาลีในอดีตเท่านั้น หาได้มีพยานหลักฐานอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าจนถึงปัจจุบันนางมาลีมีรายได้หรือ

มีทรัพย์สินอยู่มากพอที่จะซื้อที่ดินทั้งสามแปลงนี้ นอกจากนี้ยังได้ความตามบันทึกถ้อยคำลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ของนางสาวกมลวรรณ แส่นกลาง หลานนางมาลี และวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ของนายเกริกเกียรติ แส่นกลาง บุตรนางมาลี ซึ่งให้ไว้ต่อคณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนังสือคัดลอกกันถึงเรื่องสุขภาพของนางมาลีที่ป่วยมานานแล้ว โดยมีอาการหลงลืม ขอบพูดซ้ำ ๆ เป็นโรคอัลไซเมอร์ ๒ ถึง ๓ ปี แล้ว และเข้ารับรักษาตัวที่โรงพยาบาลเซ็นทรัลจังหวัดเชียงใหม่ด้วยโรคชรา อยู่เป็นประจำ พฤติการณ์ทั้งหมดนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสามารถทางการเงินหรือความจำเป็นในการซื้อที่ดินดังกล่าวของนางมาลีทำให้เชื่อได้ว่านิติกรรมซื้อขายทรัพย์สินระหว่างผู้ถูกกล่าวหา กับ นางมาลีกระทำลงโดยมิได้มีเจตนาโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินกันจริง แต่กระทำเพื่อประโยชน์ในการปกปิด ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา ทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นของผู้ถูกกล่าวหาที่มอบหมายให้อยู่ในความ ครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ที่ต้องแสดงทรัพย์สินดังกล่าวนี้ต่อผู้ร้องใน กรณีตามคำร้อง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยในข้อนี้มานั้น ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐, ๘๘๖๗๑ และ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอ เมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านางดวงสุตา คู่สมรส ได้โอนขายให้นายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง นางสาวกมลวรรณ แส่นกลาง และนายพันธมิตร แส่นกลาง ตามลำดับ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ ว่า ที่ดินทั้งสามแปลงนั้นเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุตา คู่สมรสที่นำเงินจากการทำงานหาได้ และส่วนที่บิดามารดาให้ไว้มาซื้อก่อนที่จะผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดย ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย เมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดี ถูกอายัดเงินในบัญชี ทำให้ไม่มี รายได้ นางดวงสุตาจึงโอนขายที่ดินทั้งสามแปลงโดยมีเจตนาผูกพันตามสัญญาซื้อขายจริงนั้น เห็นว่า พฤติการณ์แวดล้อมในขณะทำนิติกรรมสัญญากรณีนี้ ผู้ซื้อที่ดินทั้งสามแปลงต่างมีศักดิ์เป็นหลานของ

นางดวงสุตา การขายที่ดินให้แก่หลานทั้งสามคนในราคาแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งที่ดินแต่ละแปลงมีทำเลที่ตั้งและขนาดเนื้อที่แตกต่างกัน ทั้งกระทำลงในวันเดียวกันภายหลังจากที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอให้ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากนี้ทางไตสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า นางสาวกมลวรรณมีบัญชีธนาคาร ๘ บัญชี มีเงินฝากรวมเป็นเงิน ๑๔๙,๘๘๒.๑๓ บาท ส่วนนายพันธมิตรมีเงินฝากธนาคาร ๕ บัญชี มีเงินฝากรวมเป็นเงิน ๒๑,๗๙๒.๔๐ บาท เท่านั้น และยังไม่ปรากฏว่ามีการเบิกถอนเงินในช่วงเวลาที่อ้างว่ามีการซื้อแซชเชอร์เชคเพื่อชำระเป็นค่าที่ดินดังกล่าว อีกทั้งไม่ปรากฏการเข้ายึดถือครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินทั้งสามแปลงแต่อย่างใด แม้ต่อมา นางสาวกมลวรรณได้โอนขายที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ให้แก่นายวรพล วาสนาธาดากุล แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่านายวรพลอยู่กินกับมารดานางสาวกมลวรรณซึ่งล้วนเป็นญาติผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดข้างต้นนี้ทำให้เชื่อได้ว่านิติกรรมซื้อขายที่ดินทั้งสามแปลงนี้กระทำลงโดยมิได้มีเจตนาที่จะโอนกรรมสิทธิ์กันจริง ที่ดินดังกล่าวข้างต้นจึงยังคงเป็นของนางดวงสุตาคู่สมรสผู้ถูกกล่าวหาที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีหน้าที่ที่ต้องแสดงทรัพย์สินดังกล่าวนี้ต่อผู้ร้องในกรณีตามคำร้อง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยในข้อนี้มานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการสุดท้ายว่า ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาลงโทษจำคุก ๒ เดือน โดยไม่รอกการลงโทษนั้นเหมาะสมแล้วหรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาประพฤติดนเป็นพลเมืองดีและช่วยเหลือสังคมมาโดยตลอด หากผู้ถูกกล่าวหาต้องถูกจำคุกเมื่อพ้นโทษออกมาแล้วยากที่สังคมจะยอมรับส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต ขอให้ศาลใช้ดุลพินิจรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ โดยอาจกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤตินั้น เห็นว่า ในคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙

หมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหามีความผิดฐานจงใจยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันรวม ๖ กระทำ ให้จำคุก รวม ๑๒ เดือน โดยไม่รอการลงโทษ แสดงให้เห็นได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้วหลายครั้ง ซึ่งต้องคิดวางแผนไตร่ตรองมาแล้วเป็นอย่างดีด้วยเจตนาเพื่อให้ทรัพย์สินของตนและคู่สมรสพ้นการตรวจสอบและบังคับจากหน่วยงานราชการ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองลงโทษ จำคุก ๒ เดือน โดยไม่รอการลงโทษนั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นางสุวิชา นาควัชร

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ ๖ /๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ.๕/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนก
คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับอุทธรณ์วันที่ ๖ และ ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้อง
ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อ
ได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจาก
ตำแหน่งมาแล้วหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง
กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการนายก

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ขอให้ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษาว่า นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด ให้จำคุก ๒ เดือน ค่าธรรมเนียมอื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้าดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ ผู้ร้องอุทธรณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ กำหนดว่า ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นพยานหลักฐาน หมายความว่า กฎหมายแก้ไขใหม่เป็นคุณแต่เฉพาะผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามกฎหมายเดิมในระหว่างเวลาที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแต่กลับไม่ยื่น หากได้มีผลเป็นคุณไปถึงผู้ที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิมไว้แล้ว แต่จงใจยื่นด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ อันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว กลายเป็นไม่เป็นความผิดไม่ นั้น เห็นว่า เดิมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง ต่อมาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ยกเลิกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ โดยมาตรา

๑๐๕ วรรคสาม (๑) กำหนดหน้าที่ที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเสียใหม่ โดยยังคงกำหนดให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง เช่นเดิมแต่มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ที่แก้ไขใหม่ มีเจตนาประสงค์จะลดภาระหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือนให้ไม่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งเดิมและกรณีเข้ารับตำแหน่งใหม่ ส่วนการยื่นเพื่อเป็นหลักฐานนั้นเป็นเรื่องความสมัครใจ ดังนั้น เมื่อกฎหมายที่แก้ไขใหม่มิได้กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีดังกล่าว เป็นกรณีที่กฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป ผู้ถูกกล่าวหาจึงพ้นจากการกระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง และมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจพิพากษาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในความผิดสองฐานนี้ได้ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมานั้น ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการแรกมีว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘, ๕๙๑๒๙ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เลกซ์ส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แสดงในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สินเมื่อพ้นจากตำแหน่งนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า การขายทรัพย์สินดังกล่าวแก่นายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายผู้ถูกกล่าวหา เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่นายวิชัยจะซื้อ นายวิชัยมีเงินได้มากพอจากการทำงานที่ประเทศสหรัฐอเมริกา การทำนิติกรรมซื้อขายทั้งที่ดินและรถยนต์ในเวลาใกล้เคียงกัน ไม่ใช่เรื่องเร่งรีบ แต่เพราะนายวิชัยกลับมาในช่วงเวลาจำกัด การซื้อขายมิใช่เจตนาหลง เห็นว่า ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาถืออยู่แล้วในขณะดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ดังนั้นเมื่อผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งจึงมีหน้าที่ต้องแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินดังกล่าว แต่ระหว่างการดำรงตำแหน่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาในคดีเกี่ยวกับการแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เป็นคดีหมายเลขดำที่ อม.๖๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ และอัยการสูงสุดได้ยื่นคำฟ้องขอให้รับทรัพย์ของผู้ถูกกล่าวหาจำนวน ๑๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาทให้ตกเป็นของแผ่นดิน ในคดีหมายเลขดำที่ ๙๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ หลังจากนั้นไม่นานผู้ถูกกล่าวหาได้ทำสัญญาขายทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นแก่นายวิชัย โดยเป็นนิติกรรมที่ทำกันเองระหว่างบุคคลที่เป็นพี่น้องสายเลือดเดียวกัน และกระทำภายในระยะเวลาอันสั้น แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะกล่าวอ้างว่ามีความจำเป็นเพื่อนำเงินมาใช้ในครอบครัว แต่เป็นการขายต่ำกว่าราคาประเมินที่ดินมาก ประกอบกับนายวิชัยพักอาศัยอยู่ที่สหรัฐอเมริกา การเดินทางกลับมาประเทศไทยเพื่อซื้อที่ดินและรถยนต์แล้วก็เดินทางกลับทันที โดยที่นายวิชัยมิได้ใช้ประโยชน์จากที่ดินและรถยนต์ ไม่น่าเชื่อว่านายวิชัยประสงค์จะเข้าครอบครองที่ดินหรือรถยนต์ในลักษณะเจ้าของ ทั้งยังเป็นภาระแก่นายวิชัยที่ต้องเสียภาษีที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงต้องต่อทะเบียนเสียภาษีรถยนต์ประจำปี เชื่อว่าการจดทะเบียนขายที่ดินและโอนทะเบียนรถยนต์ให้นายวิชัยเป็นไปเพื่อปิดบังซ่อนเร้นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหา โดยการแสดงเจตนาหลงไม่มีเจตนาผูกพันกันจริง

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ที่ดินโฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสาร์ภี จังหวัดเชียงใหม่ พร้อมสิ่งปลูกสร้างที่ยังสร้างไม่เสร็จนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า มีการซื้อขายกันจริง และชำระราคากันจริง เป็นทรัพย์สินที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มาก่อนดำรงตำแหน่งทางการเมือง แม้ว่านางมาลีจะมีอายุมาก แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีเงิน หรือฐานะไม่ดี เพราะคนแก่ขราหลงลืม ก็เป็นคนรวยได้เหมือนเดิม จึงมิใช่เจตนาหลง เห็นว่า เมื่อพิจารณาหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินทั้งสี่ฉบับ ตามสำเนาหนังสือสัญญาขายเอกสารหมายเลข ร.๑๔ ถึง ร.๑๗ ผู้ถูกกล่าวหาขายที่ดินในราคาต่ำกว่าราคาประเมินมาก นางดวงสุดาเบิกความว่า นางมาลีมีอาชีพขายหมูยอ เป็นคนประหยัด เก็บออมเงิน และมีเงินสดติดตัวตลอด แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า นางมาลีมีทรัพย์สินเป็นบัญชีเงินฝาก หากนางมาลีมีเงินสดเก็บไว้ที่บ้านหรือติดตัวตลอด เหตุใดการชำระค่าที่ดินจึงชำระด้วยเช็คเชียร์เช็ค ทั้งที่การชำระด้วยเงินสด น่าจะเป็นการสะดวกกว่า ทั้งเช็คเชียร์เช็คเอกสารหมายเลข ค.๗ และ ค.๘ ลงวันที่ออกเช็คเป็นวันเดียวกัน แต่ต่างธนาคารกัน และนางมาลียังไปซื้อเช็คเชียร์เช็คตามเอกสารหมายเลข ค.๕ ของอีกธนาคารในวันรุ่งขึ้น ล้วนก่อให้เกิดความยุ่งยาก ประกอบกับข้อเท็จจริงตามทางไต่สวนได้ความว่า นางมาลีป่วยเป็นโรคอัลไซเมอร์ ไม่น่าเชื่อว่านางมาลีจะนำเงินมาลงทุนซื้อที่ดินทั้ง ๔ แปลง อีกทั้งเป็นการทำนิติกรรมหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องดำเนินคดีฐานฉ้อโกงแล้ว เชื่อว่าการโอนที่ดินทั้ง ๔ แปลงนี้เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน โดยมีได้โอนกรรมสิทธิ์จริง

สำหรับที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดา คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาขายให้นายเกรียงศักดิ์ แสนกลาง ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน ที่นางดวงสุดาขายให้นางสาวกมลวรรณ แสนกลาง และที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน

ที่นางดวงสุตาขายให้นายพันมิตร แสนกลาง นั้น ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินทั้งสามแปลงเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุตาที่นำเงินมาจากการทำมาหาได้ และบิดามารดาให้มาซื้อ ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง นางดวงสุตาได้มาก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะเล่นการเมือง แต่เมื่อผู้ถูกกล่าวหาประสบปัญหาต้องถูกดำเนินคดี เงินในบัญชีถูกอายัด ไม่มีรายได้ นางดวงสุตาจึงโอนขายที่ดิน ๓ แปลง โดยมีเจตนาผูกพันตามสัญญาซื้อขายจริงนั้น เห็นว่า การที่นางดวงสุตาเบิกความว่า ประสบปัญหาชีวิต มีปัญหาด้านคดีเพราะถูกอายัดทรัพย์ ไม่มีเงินจ่ายค่าน้ำค่าไฟ จึงต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยการขายที่ดินนั้นเพื่อความอยู่รอด ก็ปรากฏว่าผู้ซื้อที่ดินทั้งสามแปลง ได้แก่ นายเกรียงศักดิ์ นางสาวกมลวรรณ และนายพันมิตรมีศักดิ์เป็นหลานของนางดวงสุตา การขายที่ดินให้แก่หลานในราคาแปลงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เท่ากัน เป็นเรื่องผิดปกติ เนื่องจากที่ดินมีขนาดแตกต่างกันตามเอกสารหมาย ร.๒๒ ถึง ร.๒๔ ผู้ซื้อมีอายุน้อย โดยนายเกรียงศักดิ์อายุ ๒๐ ปี นายพันมิตรอายุ ๒๒ ปี เพิ่งจบการศึกษา ไม่น่ามีรายได้หรือเงินเก็บจำนวนมาก ทั้งเป็นการขายในราคาสูงกว่าราคาประเมินไม่มาก อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาไม่นำบุคคลทั้งสามมาเบิกความยืนยันถึงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องซื้อที่ดินตลอดจนไม่ปรากฏว่ามีการครอบครองใช้ประโยชน์จริง เชื่อว่าการจำหน่ายจ่ายโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ เป็นการแสดงเจตนาหลงโดยไม่ได้มีเจตนาที่จะผูกพันกันจริง

เมื่อรับฟังได้ว่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมถึงรถยนต์ดังกล่าวข้างต้นเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา และนางดวงสุตา คู่สมรส ที่อยู่ในความครอบครองดูแลของบุคคลอื่น ถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔, ๑๖๗ เป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องโดยปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เชียงใหม่ ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยในข้อนี้มานั้น ชอบแล้ว
อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาฟังไม่ขึ้น

สำหรับรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) นั้น
ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า คดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๖๔/๒๕๕๙ และคดีหมายเลขแดงที่
อม ๔๓/๒๕๖๐ เป็นคดีที่ฟ้องเกี่ยวกับการแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาใน
ประเด็นเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาด และผู้ถูกกล่าวหาถูกลงโทษตามคำพิพากษา
แล้ว การที่ผู้ร้องมายื่นคำร้องคดีนี้กล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัท
แอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดต่อเนื่องเป็นกรรมเดียว เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณา
ซ้ำ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และกำหนดหน้าที่ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องแสดงรายการทรัพย์สินและ
หนี้สินของตนคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกครั้ง ที่เข้ารับ
ตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (๑) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต้องยื่นบัญชี
ทรัพย์สินและหนี้สินเมื่อเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง แม้กฎหมายที่แก้ไขใหม่จะมีได้บัญญัติว่า
ทุกครั้ง แต่มิได้แก้ไขในหลักการสำคัญ คงยกเว้นให้เฉพาะการพ้นจากตำแหน่งและเข้ารับตำแหน่งใหม่
ภายใน ๑ เดือนเท่านั้นที่ไม่ต้องยื่นบัญชีและหนี้สิน เจตนารมณ์ของกฎหมายประสงค์จะให้การยื่น
บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นหน้าที่ซึ่งต้องกระทำในทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่ง หรือพ้นจากตำแหน่ง
หาได้หมายถึงหากเคยแสดงรายการทรัพย์สินแล้วไม่จำเป็นต้องแสดงในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอีกและ
ในทางกลับกัน แม้ศาลมีคำพิพากษาว่าเป็นความผิดแล้ว หากมิได้ยื่นแสดงรายการทรัพย์สินหรือจงใจ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ก็ยังมีความผิดได้อีก ไม่ว่าจะเป็นการเข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจาก

ตำแหน่งใดต่อจากนั้น เพราะหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในแต่ละวาระเป็นความผิดสำเร็จลงในแต่ละคราว ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) เมื่อครั้งพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่ง และกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว แต่เป็นการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน กรณีจึงถือไม่ได้ว่าศาลมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง สิทธินำคดีอาญาในการยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ย่อมไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม และการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ขอให้รื้อการลงโทษหรือลงโทษสถานเบาขึ้น เห็นว่า ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองใช้ดุลพินิจลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ๒ เดือน โดยไม่รื้อการลงโทษให้นั้นเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทุกข้อฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน

นายสมเกียรติ ตั้งสกุล

(อม.๓๒/๑)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีชั้นอุทธรณ์

คดีหมายเลขดำที่ อม.อธ.๖/๒๕๖๕
คดีหมายเลขแดงที่ อม.อธ.๔/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกา

วันที่ ๑๓ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง
นายเกษม นิยมรัตน์ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหา อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษาศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ

ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ลงวันที่ ๓๐ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

องค์คณะวินิจฉัยอุทธรณ์ รับวันที่ ๖, ๒๗ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจึงยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความ
อันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง
มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง
กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในตำแหน่งเลขานุการ

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ และขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิจารณาแล้วพิพากษาว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ แต่ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะกระทำความผิด
องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษจำคุก ๒ เดือน ค่าชออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ร้องและผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

พิเคราะห์พยานหลักฐานจากการพิจารณาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประกอบรายงานของผู้ร้อง และที่คู่ความไม่อุทธรณ์โต้แย้งกัน ข้อเท็จจริง
รับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘
ต่อมา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และพ้นจากตำแหน่งวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แต่ไม่แสดงรายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด
(มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจากตำแหน่ง
รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แต่ไม่แสดงรายการทรัพย์สิน ได้แก่ ที่ดิน ๗ แปลง
โฉนดเลขที่ ๕๙๑๒๘ และเลขที่ ๕๙๑๒๙ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ๒ หลัง เลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด
อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๖๕๙๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง
จังหวัดเชียงใหม่ มีชื่อนายวิชัย นิยมรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์
โฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โฉนดเลขที่ ๗๙๒๔๕

ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน โฉนดเลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ โฉนดเลขที่ ๑๗๙๗ พร้อมสิ่งปลูกสร้างไม่มีเลขที่ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ มีชื่อนางมาลี แส่นกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิมนรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ รถยนต์ ๒ คัน ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และยี่ห้อโตโยต้า เลกซัส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ มีชื่อนายวิชัย น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท และที่ดิน ๓ แปลง โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีชื่อนายเกรียงศักดิ์ แส่นกลาง เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ โฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีชื่อนายพันธมิตร แส่นกลาง เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีพ้นจาก ตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่ไม่แสดง รายการทรัพย์สินได้แก่ ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และรถยนต์ซึ่งเป็นรายการทรัพย์สินเดิมที่ไม่แสดงไว้ ในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินสองครั้งก่อน ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษา คดีอาญาหมายเลขดำที่ อม.๔/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิด ข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาเป็นเวลาหนึ่งปีในการ ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจาก

ตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งรวมถึง รายการเงินลงทุนในบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) จำนวน ๒๐,๖๑๒,๗๗๐ หุ้น มูลค่ารวม ๗๔,๒๐๕,๙๗๒ บาท ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใด ในพรรคการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ อันเป็นวันที่พ้นจากตำแหน่งรองนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับลงโทษจำคุก ๑๒ เดือน

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ร้องมีว่า ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยเกี่ยวกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (ที่ถูกระงับ) ว่า บทบัญญัติดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าบุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่กฎหมายซึ่งบัญญัติในภายหลังกำหนดว่าการกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดอีกต่อไป จึงมีอาจพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดฐานจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และกรณีเข้ารับตำแหน่ง เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ได้ นั้น มาตรา ๑๐๕ วรรคสาม (ที่ถูกระงับ) เป็นกฎหมายใหม่ อันเป็นคุณแต่เฉพาะผู้ที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิม แต่กลับไม่ยื่นภายในกำหนดระยะเวลา หาได้มีผลเป็นคุณไปถึงผู้ที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายเดิมแล้ว แต่จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นความผิดสำเร็จแล้ว จะกลายเป็น

ไม่เป็นความผิด เห็นว่า มาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ บัญญัติว่า “... ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน ...” จากบทบัญญัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่พ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม บุคคลเช่นว่านั้นอาจสมัครใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้เพื่อเป็นหลักฐานก็ได้ แต่มิใช่บทบังคับของกฎหมาย ดังนั้น เมื่อมาตรา ๑๐๕ วรรคสี่ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นในภายหลังมิได้กำหนดให้บุคคลมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีดังกล่าวอีกต่อไป การไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีดังกล่าวจึงไม่เป็นความผิด และผู้ที่ได้กระทำการนั้นย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคสอง ฉะนั้น แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ แต่เมื่อไม่มีหน้าที่ต้องกระทำเช่นนั้นแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดด้วยเช่นเดียวกัน ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยมาจึงชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่หรือไม่ เห็นควรวินิจฉัยไปตามลำดับดังนี้

สำหรับทรัพย์สินที่มีชื่อนายวิชัย นิยมลรัตน์ น้องชายของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๑๒๘ และเลขที่ ๕๕๑๒๙ พร้อมปลูกสร้างเลขที่ ๑๒๙/๑๗๑ ตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และเลขที่ ๖๕๕๘๔ ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า พอร์จูนเนอร์ หมายเลขทะเบียน กธ ๗๐๐๐ เชียงใหม่ และรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า เลกซ์ส หมายเลขทะเบียน กบ ๘๘๘๘ เชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า นายวิชัยซึ่งเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน มีถิ่นพำนักอยู่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีรายได้จากการประกอบอาชีพเป็นวิศวกรผู้จัดการโครงการก่อสร้าง และเดินทางกลับประเทศไทยปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง ผู้ถูกกล่าวหาขายที่ดินทั้ง ๓ แปลงให้นายนายวิชัยในราคารวมทั้งสิ้น ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท และขายรถยนต์ทั้ง ๒ คันให้นายนายวิชัยราคาคันละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ตามปกติไม่ได้เป็นการเร่รืบหรือมีพิรุณ เพราะในช่วงเวลาดังกล่าวนายวิชัยเดินทางกลับมายังประเทศไทยเห็นว่า ได้ความตามทางใต้สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายที่ดินและรถยนต์ดังกล่าวให้นายนายวิชัยในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงถึงสาเหตุและความจำเป็นที่นายวิชัยจะต้องรับโอนทรัพย์สินจำนวนมากในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่านายวิชัยคงเดินทางกับประเทศไทยอย่างสม่ำเสมอปีละ ๑ ถึง ๒ ครั้ง ยิ่งไปกว่านั้น ช่วงเวลาดังกล่าวสอดคล้องกับช่วงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล การโอนขายทรัพย์สินดังกล่าวมีลักษณะเสมือนรีบเร่งเพื่อแฝงถ่ายทรัพย์สินจำนวนมากในเวลาไล่เลี่ย เป็นพิรุณ ประกอบกับเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับนายวิชัยผู้รับโอนทรัพย์สินแล้ว ได้ความว่า นายวิชัยเปลี่ยนสัญชาติเป็นสัญชาติอเมริกันและใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศ จากการตรวจสอบไม่พบว่ามีบัญชีเงินฝากภายในประเทศ

แต่อย่างไรก็ตาม ย่อมไม่มีเหตุจำเป็นที่ต้องซื้อทรัพย์สินจำนวนมากไว้ ทั้งผู้ถูกกล่าวหายังเบิกความรับว่า ภายหลังทำนิติกรรมซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์แล้ว นายวิชัยกลับไปพักอาศัยอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินที่ซื้อมาแต่อย่างใด ยิ่งขัดกับวิสัยปกติของการซื้อขายทรัพย์สินที่มีจำนวนมากและมีราคาสูง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาคงมีตนเองเป็นพยานเบิกความทั้งคำเบิกความยังมีข้อพิรุธเช่นนี้ จึงไม่น่าหนักใจให้รับฟัง เชื่อว่าการทำนิติกรรมซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างและรถยนต์เป็นเจตนาหลงโดยสมรู้กัน โดยอำพรางให้นายวิชัยถือครองทรัพย์สินแทน เพื่อมิให้ถูกบังคับคดีกรณีที่ดินมีค่าพิพาททำให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติตกเป็นของแผ่นดิน ฟังว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้ถูกกล่าวหา

ทรัพย์สินที่มีชื่อนางมาลี แสนกลาง มารดาของนางดวงสุตา นิยมลรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๑๒๔๕ ตำบลแม่ยาว อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย เลขที่ ๗๙๒๔๕ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เลขที่ ๖๗๑๕ ตำบลเชียงดาว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ และเลขที่ ๑๗๙๗ พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ไม่มีเลขที่ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกกล่าวหาทำสัญญาซื้อขายกับนางมาลีและชำระราคากันจริง เห็นว่า ได้ความตามทางไต่สวนว่า ผู้ถูกกล่าวหาโอนขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นางมาลีในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ ในช่วงเวลาเดียวกันกับการโอนทรัพย์สินอื่น ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถเบิกความยืนยันได้ว่าการซื้อขายที่ดินดังกล่าวมีการชำระราคาด้วยวิธีใด ตามเอกสารหมาย ค.๕ ค.๗ และค.๘ ระบุว่านางมาลีซื้อแคชเชียร์เช็คเพื่อชำระราคา แต่จากการตรวจสอบของผู้ร้องปรากฏยอดเงินฝากของนางมาลี ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีเพียง ๓๕๙,๕๐๕.๘๗ บาท ซึ่งมีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับราคารวมของที่ดินทั้ง ๔ แปลง ที่มีมูลค่ารวม ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท ประกอบกับนางดวงสุตาเบิกความเจอสมกับ

รายงานของผู้ร้องว่า นางมาลีมีอายุมาก มีอาการเจ็บป่วย เดิมประกอบอาชีพค้าขาย ยังไม่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่นางมาลีต้องซื้อที่ดินจำนวนมากในช่วงเวลาดังกล่าว ที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างว่านางมาลีซื้อขายทรัพย์สินจริงนั้น ทางไต่สวนไม่ได้ความว่านางมาลีเข้าครอบครองหรือทำประโยชน์ที่ดินทั้ง ๔ แปลงดังกล่าว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้นำพยานหลักฐานมาให้ศาลไต่สวนให้เห็นข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่น ลำพังคำเบิกความไม่มีน้ำหนักให้รับฟัง เชื่อว่าการทำนิติกรรมโอนขายที่ดินทั้ง ๔ แปลงเป็นการแสดงเจตนาหลงโดยสมรู้กัน เพื่ออำพรางให้นางมาลีถือครองทรัพย์สินไว้แทน เชื่อได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้ถูกกล่าวหา

ส่วนทรัพย์สินของนางดวงสุตา นิมนรัตน์ คู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหาที่มีชื่อบุคคลอื่นเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ได้แก่ ที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๐ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีชื่อนายเกรียงศักดิ์ แสงกลาง เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ เลขที่ ๘๘๖๗๑ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีชื่อนายวรพล วาสนาธาดากุล เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และเลขที่ ๘๘๖๗๓ ตำบลเวียงยอง อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน มีชื่อนายพันธมิตร แสงกลาง เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์ว่า ที่ดินทั้ง ๓ แปลง เป็นทรัพย์สินส่วนตัวของนางดวงสุตาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาถูกดำเนินคดีเป็นเหตุให้ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอในการดำรงชีวิต นางดวงสุตาจึงนำที่ดินดังกล่าวออกขาย เพื่อนำเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว มีการทำสัญญาซื้อขายและชำระราคากันจริง เห็นว่า ได้ความตามทางไต่สวนว่า นางดวงสุตาโอนขายที่ดินทั้ง ๓ แปลงในวันเดียวกันในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๙ ในราคาเท่ากัน และเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาโอนทรัพย์สินให้แก่บุคคลอื่น ผู้รับโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลงนี้ ได้ความว่ามีความเกี่ยวข้องเป็นหลานของนางดวงสุตาเอง แม้ว่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๘๘๖๗๑ เดิมนางดวงสุตาขายให้แก่ นางสาวกมลวรรณ แต่ก็ปรากฏว่าผู้ซื้อที่ดินจากนางสาวกมลวรรณ คือ นายวรพล วาสนาธาดากุล

ซึ่งอยู่กินฉันสามีภริยากับนางพรกมล แสนกลาง มารดาของนางสาวกมลวรรณ อันล้วนแต่เป็นบุคคลที่
เกี่ยวพันกันทั้งสิ้น จากการตรวจสอบ ผู้ร้องไม่พบหลักฐานการชำระเงิน หรือรายการเคลื่อนไหวทาง
บัญชี ที่สอดคล้องกับข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหา ทั้งกับได้ความว่า ผู้รับโอนต่างไม่ได้ประกอบอาชีพ
เป็นหลักแหล่ง คำเบิกความของนางดวงสุตาเองก็คงเบิกความกล่าวอ้างและปฏิเสธ
ลอย ๆ โดยปราศจากพยานหลักฐานเท่านั้น คำเบิกความจึงมีน้ำหนักน้อย พิจารณาดังนี้จึงมีเหตุเชื่อได้ว่า
การโอนที่ดินทั้ง ๓ แปลง เป็นเจตนาหลงโดยสมรู้กัน เพื่ออำพรางให้บุคคลอื่นถือครองทรัพย์สินไว้แทน
ฟังว่าที่ดินทั้ง ๓ แปลงเป็นของนางดวงสุตาผู้สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังแล้วว่า ทรัพย์สินข้างต้นเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาและ
ของคู่สมรสที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาหลงเพื่อปกปิด
มิให้มีการตรวจพบทรัพย์สิน การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนนี้ไว้ในบัญชีแสดง
รายการทรัพย์สินและหนี้สิน จึงเป็นการปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควร
เชื่อได้ว่าปกปิดที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงใหม่

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาประการสุดท้ายมีว่า
กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่แสดงรายการทรัพย์สินในส่วนเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด
(มหาชน) นั้น ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำวินิจฉัยและคำพิพากษา
เสร็จเด็ดขาดในความผิดฐานจงใจไม่แสดงรายการเงินลงทุนดังกล่าว กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มาแล้วหนึ่งปี และผู้ถูกกล่าวหาถูกลงโทษตามคำพิพากษาแล้ว

ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลอันเกี่ยวกับคดีหรือ ประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่ต้องรับโทษอีก เห็นว่า การยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่งในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการป้องกันการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของ เจ้าหน้าที่รัฐเข้าไปแสวงหาประโยชน์อันมิควรได้ อันเป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับการใช้ อำนาจของรัฐ เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล กฎหมายจึงกำหนด ตำแหน่งและระยะเวลาที่จะต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินไว้ โดยมีบทลงโทษ ทั้งมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองและทางอาญา ตามคดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ผู้ร้องยื่น คำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ด้วยข้อความ อันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง มาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กรณีเข้ารับตำแหน่ง กรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีในการดำรง ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกรณีเข้ารับตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงใหม่ ส่วนคดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จและปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ โดยไม่แสดง รายการเงินลงทุนบริษัทแอสคอน คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) กรณีพ้นจากตำแหน่งเลขานุการ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ แม้ทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทั้งสองคดีจะเป็น ทรัพย์สินเดียวกัน แต่ลักษณะการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่จงใจไม่แสดงรายการทรัพย์สินดังกล่าวใน บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินนั้นย่อมเป็นความผิดสำเร็จและสิ้นสุดในแต่ละคราว อันเป็น ความผิดที่เกิดจากการกระทำในแต่ละครั้ง สามารถแยกเจตนาและการกระทำในแต่ละวาระออก

ต่างหากจากกันได้ มิใช่ความผิดต่อเนื่องกัน จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันแล้ว
ดังนั้น แม้ในคดีหมายเลขแดงที่ อม.๔๓/๒๕๖๐ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองมีคำพิพากษาถึงที่สุดและผู้ถูกกล่าวหาได้รับโทษแล้วก็ตาม แต่เมื่อคดีแรกและคดีนี้เป็นการ
กระทำความผิดกรรมกันดังที่ได้วินิจฉัยแล้ว ย่อมไม่อาจถือได้ว่าศาลมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิด
ซึ่งได้ฟ้อง สิทธินาคดีอาญาในการยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ย่อมไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา
ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม การดำเนินกระบวนการพิจารณาของ
ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อมาชอบแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอุทธรณ์
ขอให้รื้อการลงโทษหรือลงโทษสถานเบาขึ้น เห็นว่า ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง
การเมืองใช้ดุลพินิจลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ๒ เดือน โดยไม่รื้อการลงโทษให้นั้น เหมาะสมแก่
พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทุกข้อฟังไม่ขึ้น

จึงวินิจฉัยยืน.

นายสุนทร เพ็ญวิวัฒน์